

OLAT NIEUWS

CLUBBLAD VAN WSV OLAT • JAARGANG 36 • NUMMER 6 • JUNI 2010

Clubreis voor speurneuzen

De Nacht van Loon

Terug naar Turkije

Bloesemtocht

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

Opgericht 23 november 1967 te
Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-
organisatie Nederland
Aangesloten bij: KNAU en
NFV (IVV)

ADRESSTICKER

Nee, OLAT is niet ineens veranderd in de Ollandse Pootjebaders. Deze foto is genomen aan de Zeeuwse kust, waar een groep dinsdagwandelaars loopt uit te waaien. Een tweedaagse wandel-uitstap, georganiseerd door Kees en Truus.

REDACTIE OLAT NIEUWS

Vormgeving & coördinatie: Mirjam Kies
Wil Jacobs, Rinda Scheltens, Maria Stortelder,
Mirjam Kies en Ad van Asten (teksten)
Noud Wijn (fotografie)
Otto Ahlers (archivering)
Joop Wesseling (bestuursafgevaardigde)

IN DIT NUMMER:

INLEVEREN KOPIJ

t/m 3e zondag van de maand
Scheidingsstraat 50, 5615 KN Eindhoven
olatnieuws@onsneteindhoven.nl
info redactie algemeen: 040 2550 342

ADVERTENTIES

Ad van Asten, a.asten1@chello.nl

WEBSITE

Angélique van Deursen (webmaster)
website@olat.nl
Ad van Asten (coördinatie & PR)
a.asten1@chello.nl of 0499 47 37 67

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet vd Bersselaar-Dreesen
De Regent 286, 5611 HW Eindhoven
040 252 4404 of jet.dreesen@gmail.com

VERZENDING

Mariet & Mart Douven, Tjeu van de Kerkhof
Jos van den Bersselaar (coördinatie)
j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

DRUK

Ton Niëns, Weert

Wandelen op Dinsdag; Rooise wandelingen; Clubreizen; KWD	2-3
Samenstelling bestuur & commissies OLAT	4
Bij Joop aan tafel <i>opgetekend door Ad van Asten</i>	5
Onze jarigen; Ledenadministratie <i>Jet van den Bersselaar</i>	6
Van de bestuurstafel <i>Ad van Asten</i>	7
WoD-groep waait twee dagen uit in Zeeland <i>Myriam van den Berg</i>	8-9
WoD-wandeling op Dodenherdenking <i>Sjef van Gestel</i>	9
Ronnie Tober 'brengt die rozen naar Inge' <i>BN/De Stem</i>	10
Clubreis wordt een zoekplaatje <i>Ad van Asten</i>	11-12
LPS: clubkampioenschap, tussenstand & agenda <i>Ad van Asten</i>	13
LPS: agenda, uitslagen & nieuws <i>Ad van Asten</i>	14-15
Terug op de St Paul Trail (1) <i>Jeannette & Vincent van Boerdonk</i>	16-19
Prikbord: enquête onder clubreizigers <i>Toon van Wordragen</i>	20
Het Airbornepad in etappes <i>familie Ross</i>	20
Baan afgekeurd, NK-record ongeldig <i>Mirjam Kies</i>	21
Bloesem o Bloesem, waar zijt gij? <i>Ingrid Tromp</i>	22
Constant aan de wandel: in Goes <i>Constant Dedel</i>	22
Serie: Van Land's End naar John O'Groats (3) <i>Piet Jansens</i>	22-27

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Opinies hoeven niet de mening van het OLAT-bestuur te vertolken.

Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLAT Nieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

VOORUITBLIK CLUBREIS DALHEM-NESSONVAUX

Dwars door het pittoreske Land van Herve

De route van Dalhem naar Nessonvaux is een onderdeel van de populaire GR5 en doorkruist hier het Land van Herve. We lopen in zuidelijke richting (vergeet uw zonnebril niet!) over een uitgestrekte hoogvlakte tussen de Maas en de rivier de Vesdre. Een gebied dat doorsneden wordt door talloze waterloopjes.

Het is een zeer vruchtbare streek, die al in de prehistorie bewoond was en tot de dag van vandaag gekenmerkt wordt door de vele pittoreske boerendorpjes. Hier heeft de mens een duidelijk stempel gedrukt op het landschap. De uitgestrekte bossen in de tijd van Karel de Grote maakten op grote schaal plaats voor akkertjes, weidegronden en boomgaarden. Zo ver het oog reikt zien we nu golvende heuvels met door hagen of houtwallen omzoomde perceeltjes. Maar gelukkig zijn niet alle bossen verdwenen.

De natuurlijke rijkdom van de streek weerspiegelt zich in de vele kastelen (in elk dorp minstens drie, pocht de regionale VVV) en antieke boerenhoeves, waarvan de oudste exemplaren met hun dikke natuurstenen muren eerder het karakter hebben van een

versterkte veste. Daarnaast zijn overal de overblijfselen te zien van de nijverheid die in de negentiende eeuw opkwam. De streek stond bekend om zijn leerlooierijen en textielbewerking, het fruit vond zijn weg naar

stroop- en ciderfabrieken en door de overvloed aan riviertjes zijn er overal watermolens gebouwd. Ooit was hier ook een bloeiende metaalsector. Het piepkleine Nessonvaux telde rond 1830 liefst 24 ijersmelterijen en men zegt dat de Hollandse vloot in die tijd 'dreef' op de spijkers uit het Land van Herve.

Ons eindstation Nessonvaux is nog steeds een plaatsje van niks, maar ligt wel mooi in het dal van de Vesdre. En het bier smaakt er ongetwijfeld uitstekend. Een tip voor de culinaire durvers onder ons: misschien nog wel meer in combinatie met een stukje echte Hervense 'stinkkaas'.

Praktische informatie over deze tocht staat op pagina 3

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé – meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg – is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen, hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet. Deelname is voor eigen risico. Behalve de gebruikte consumpties zijn er geen kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Bij deze wandelingen mogen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Informatie:

Piet van der Zande 040 - 2263198 pvdzande@zonnet.nl
Mieke van Boxtel 0411 - 622188 acvanboxtel@home.nl
Truus Kusters 0478 - 541276 h.h.kusters@home.nl

AGENDA

Datum	Route	Startpunt
15 juni	Soppen in de Peel	Herberg De Morgenstond, 0493-529251 St.Barbarastr.35, 5766 PC Griendtsveen
29 juni	Landgoederenroute	Rest. De Oude Ketting, 0411-673030 Bosscheweg 74, 5283 WB Boxtel
13 juli	De Brand	Café De Rustende Jager, 013-5111269 O.Bossche Baan 11, 5074 RC Biezenmortel
27 juli	Mortelenroute	Café Vingerhoeds, 0499-571334 Oude Grintweg 90, 5688 MB Oirschot
10 aug	Naar de Zwarte Bergen	D'n Herberg, 0497-514698 Witrijtseweg 15, 5571 XJ Bergeijk
24 aug	Toppensnellen	Bez.centrum Veluwezoom, 026-4979100 Heuvenseweg 5a, 6991 JE Rheden
07 sept	Gorp & Rovert	Café de Zwaan, 013-5050033 Vrijthof 17, 5081 CA Hilvarenbeek
21 sept	Naar het Aardrijk	Rest. GGZ-Coudewater, 073-8447760 Peter de Gorterweg 7, 5248 NS Rosmalen
05 okt	Oisterwijkse Bossen	Herberg van Oisterwijk, 013-5282314 Rosepdreef 4, 5062 TB Oisterwijk

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt er in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode.

Er zijn 5 startpunten:

Den Toel	Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart	Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
't Riethof	Pastoor Teurlingsstraat 30, Boskant
Oud Rooy	Markt 13, Sint-Oedenrode
Vresselse Hut	Vresselseweg 33, Nijnsel

AGENDA

Datum	Startpunt
15 juni	Riethof
22 juni	Oud Rooy
29 juni	Vresselse Hut
06 juli	Den Toel
13 juli	De Beckart
20 juli	Riethof
27 juli	Oud Rooy
03 aug	Den Toel
10 aug	De Beckart
17 aug	Riethof
24 aug	Oud Rooy
31 aug	Vresselse Hut

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 15 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Betsie van Mil 0413 - 475454
Marinus van Roosmalen 0413 - 475467

CLUBREIZEN 2010

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren achtereen clubreizen naar de de mooiste wandelroutes door de Ardennen of de Eifel. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd.

Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen; bij de weekendreis ook het verblijf (meestal in jeugdherberg). Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpjes op de route is niet altijd iets te krijgen.

Behalve bij het weekend is er altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA 2010

26 juni	GR 5	Dalhem-Nessonvaux	26 of 19 km
21 aug	RB 14	Lorcé-Lorcé	25 of 19 km
25/26 sept	GR 5	za: Wahlhausen-JHB Vianden	16 km
	GR 5	zo: Trois-Frontières-Wahlhausen	22 km

Inschrijven voor deze weekendreis kan t/m 31 mei

Weekend gaat alleen door bij voldoende deelname

23 okt	GR 57	Angleur-Sart (Polseur)	27 of 19 km
--------	-------	------------------------	-------------

Inschrijfgeld:	Leden	Niet-leden
dagtochten	€ 23,00	€ 27,00
weekend	€ 62,00	€ 72,00

De prijzen zijn onder voorbehoud

Inschrijven: Minimaal 1 maand van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats en afstand. Geld overmaken naar **giro 706801**, ten name van w.s.v. OLAT in Weert.

Na-inschrijvers kunnen alleen mee als er nog plaats is in de bus. U kunt van woensdag- tot vrijdagavond voor vertrek informeren of dit het geval is.

Afmelden: Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen vóór de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van € 1,10 administratiekosten) worden teruggestort.

Opstapplaatsen:	Tijden:
Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Weert (AC-restaurant A2)	08:10 uur

Bij voldoende deelname ook in Son (carpoolplaats A2), Leende, Keldonk en Helmond.

Zorg voor een geldig grensdocument!
Voor (uitsluitend) bagage en kostbaarheden is een excursie-verzekering afgesloten.

Info & inschrijven: Toon van Wordragen
Juliana van Stolbergstraat 10,
6006 ZM Weert
0495 - 537775
toon.van.wordragen@hetnet.nl

KWD / KEMPENLAND

De Kempische Wandeldagen hebben een recreatief karakter. Vanuit Geldrop is iedere dag een ander parkoers uitgezet door de oostelijke Kempen, zoveel mogelijk over onverharde paden. Kenmerkende plaatsen op de routes zijn Heeze-Leende, Mierlo en Nuenen. Deze dorpen zijn om beurten als rustplaats opgenomen in de dagetappes.

Men kan naar believen een, twee of alle drie de dagen deelnemen. Ook heeft men de keuze uit drie afstanden. Onderweg zijn meerdere wagenrusten en horecarusten gepland. Op de veldposten zijn de consumpties inbegrepen in het startgeld.

Datum: 6, 7 en 8 augustus

Startplaats: Sportcomplex De Kievit
Linze 13, 5667 AH in Geldrop

Starttijden:	35 km	07:00 - 10:00 uur
	25 km	07:00 - 11:00 uur
	15 km	07:00 - 12:00 uur

Kosten bij voorinschrijving, tot 1 juli:

	3 dagen	2 dagen	1 dag
OLAT-leden	€ 5,00	€ 3,50	€ 2,00
lid KNBLO of NWB	€ 6,50	€ 4,50	€ 2,50
niet-leden	€ 8,00	€ 5,50	€ 3,00

Kosten vanaf 1 juli, te betalen aan de start:

	3 dagen	2 dagen	1 dag
OLAT-leden	€ 6,50	€ 4,50	€ 2,50
lid KNBLO of NWB	€ 8,00	€ 5,50	€ 3,00
niet-leden	€ 9,50	€ 6,50	€ 3,50

Inschrijven: Vooraf inschrijven kan online via een formulier op de website www.olat.nl of via het secretariaat van de KWD: Mia Dielesen, Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven
040 - 2552742, kwdagen@dielesen.demon.nl of kwd@olat.nl

Overnachten: In de sporthal kan overnacht worden op veldbedden. Douchegelegenheid is aanwezig. Wie met een tent of camper naar Geldrop komt, kan terecht op het kampeerveld naast de sporthal, waar ook sanitaire voorzieningen aanwezig zijn. Een overnachting in caravan, tent of slaapzaal kost €6,- p.p. per nacht. Kampeerders betalen €3,- per dag extra voor een stroomaansluiting (per caravan of tent). Wie liever logeert bij particulieren in Geldrop en omgeving, kan contact opnemen met Hein Lenders, 06-12074473.

KEMPENLANDTOCHT

De KWD valt ook dit jaar gedeeltelijk samen met de Kempelandtocht voor lange-afstandswandelaars (80 en 110 km). Contactpersoon is hier Ad van Asten, a.asten1@chello.nl
De start is vrijdagavond 6 augustus in de kantine van de Kynologenclub, naast de sporthal. Voorinschrijven kan tot 15 juli (zie prijzen hieronder). Daarna betaalt met een toeslag van €6,-.

110 km	start 20:00 uur	€ 24,-	OLAT-leden €6,- korting
80 km	start 23:00 uur	€ 19,-	OLAT-leden €4,- korting

De verzorging is ingesteld op een tempo van 5 à 8 km per uur.

HET BESTUUR VAN OLAT

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Boetje Huliselan (bestuursafgevaardigde & voorz.), Piet van der Ree (notulist), Paul Canters (lid), Pierre Emans (lid), Henk Plasman (lid), Ad van Asten (lid) Wedstrijdsecretaris (a.i.) Ad van Asten, 0499 47 37 67 a.asten1@chello.nl, Lupinelaan 27, 5691 WC Son,

Winterserie

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (parkeersen), Fony van Buul (startbureau), Willem Schoonhen, 06-48783069 (verzorging)

Clubreizen

Toon van Wordragen (coördinator) Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert 0495-537775; toon.van.wordragen@gmail.com Simon Willems, Jan Hendrix, Theo Boumans

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (secretariaat), 040-2552742, Diephuisstraat 24, 5652 PA Eindhoven, kwdagen@dielesen.demon.nl Joop Wesseling (voorz), Hein Lenders, Ad Verbakel, Jos vd Bersselaar, Toon van Wordragen

Wandelen op Dinsdag

Piet van de Zande (coördinator), 040-2263198 Mieke van Boxtel, 0411-622188 Truus Kusters, 0478-541276 Kees van Vessem (bestuursafgevaardigde)

Rooise Wandelingen

Betsie van Mil, 0413-475454 Marinus van Roosmalen, 0413-475467

Rooise Avondvierdaagse

Betsie van Mil, 0413-475454 Marinus van Roosmalen, 0413-475467

Wandelwegen

Jan van Berkel (Airbornepad) Bert van Rooij (H. Hendrikpad) Theo Beelen (Graaf van Hornepad) Ad Verbakel (Peellandpad) Joop Wesseling (algehele coördinatie)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen Voordrachten jaarlijks vóór 15 sept. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802

OLAT-verzorging

Willem Schoonhen, 06-48783069

Overnachting Vierdaagse

Hein Lenders, 06-12074473; giro 2608214

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

Voorzitter
Joop Wesseling

De Turfkamp 6
5258 EN Berlicum
073 503 33 22
joopwesseling@hetnet.nl

Vice-voorzitter
Boetje Huliselan

Kerkweg 39
5266 BA Cromvoirt
06 13 17 65 18
boetjelsa@planet.nl

Penningmeester
Jos van den Bersselaar

De Regent 286
5611 HW Eindhoven
040 252 44 04

j.f.c.j.vande.Bersselaar@freeler.nl

bank (OLAT) 13.82.11.736 of giro (OLAT) 17.75.156
t.n.v. penningmeester OLAT, Eindhoven

secretaris (wnd)
Kees van Vessem

Diepmeerven 112
5646 HC Eindhoven
040 211 04 13
keesvanvessem@tiscali.nl

Bestuurslid
Ingrid Tromp

De Putter 23
6021 ZV Budel
0495 492192
ingridtromp@hotmail.com

Bestuurslid
Ad van Asten

Lupinelaan 27
5691 WC Son
0499 47 37 67
a.asten1@chello.nl

Bestuurslid
Ad Verbakel

Past. Bogaertsstraat 12,
5469 EZ Keldonk
0413 21 21 61
adverbakel@home.nl

Bestuurslid
Antoinet Gooren

Plutostraat 2
5081 TG Hilvarenbeek
013 5054508
agooren@planet.nl

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel en Toon van Wordragen

Op dit ogenblik bekijken wij in welke vorm wij onze vrijwilligersdag op zaterdag 11 september gaan gieten. Die datum staat in ieder geval vast. Maar waar wij jullie gaan ontvangen en over het programma wordt nog diep nagedacht. Het moet weer iets fantastisch worden. Dus iedereen die in het afgelopen jaar de handen uit de mouwen heeft gestoken bij een van onze activiteiten, kan zich alvast verheugen op de uitnodiging die te zijner tijd zeker op de deurmat zal vallen.

Het Tafelteam, zoals wij ons inmiddels zijn gaan noemen, opereert meestal zonder vaste wandelagenda. In deze maand van voorbereiding op de Vierdaagse wandelt Joop, als hij daarvoor tijd kan vinden, in het kielzog van zijn Lies op 's Heren wegen en waagt daarbij ook wel eens een stapje over de grens. Ikzelf gunde de benen enige ontspanning tijdens de Avondvierdaagse in Rooi, natuurlijk niet minder enthousiast gevolgd door Dini die daar de smaak te pakken heeft van het speciale parkoers voor de minder mobiele wandelaars. Wederom een geslaagd evenement waarover zeker te lezen valt in ons volgende clubblad. De foto's heeft iedereen beslist al ontdekt op onze website.

Maar het is niet alleen wandelen waarmee we ons bezig houden. Ons Vierdaagse verzorgingsteam moest geïnstrueerd worden over een plan van aanpak en hoe om te gaan met materiaal tijdens het komende wandelevenement rondom Nijmegen. Gelijktijdig droeg op die avond Piet van Buul de leiding van het verzorgingsteam van onze winterserie over aan Henk Klinkhamer. Plaats van handeling was onze opslagloods in Zandoerle; daar wist men van de komst van het grote gezelschap en zo mochten wij constateren dat het geheel een overzichtelijk en goed geordende indruk bood. Zonder al te veel moeite zal het team dat voor de logistiek zorg draagt, een en ander straks rap weten te vinden.

Jo, onze opslagmeester, heeft zich voorgenomen deze mooie discipline als een stukje eigenschap op zijn medewerkers over te dragen. En Willem was het daar roerend mee eens!

Eerder schreven wij hier aan deze tafel, dat OLAT zich niet kan vinden in de gezamenlijke ledenwerfactie van onze Bond. Naar onze smaak wordt er onvoldoende ruimte geboden om de specifieke onderdelen van de vereniging voor het voetlicht te brengen. Ook de speciale aandacht waarmee telkens het individuele lidmaatschap en sponsoring van bondsevenementen worden benadrukt, waren niet het doel dat ons kon overtuigen.

De Regiobond Brabant-Zeeland heeft dit signaal van OLAT overgenomen en formuleert nu samen met enkele andere verenigingen en het KNBLO Bondsbureau een nieuwe handleiding waarin wij meepraten en waaraan wij ons eventueel zullen conformeren. Wij zullen ons in ieder geval loyaal opstellen.

De vakantiemaanden komen eraan en ook wij zullen de tijd nemen om tot ontspanning te geraken. Nu wij een goed team op de been hebben voor Nijmegen is daar de druk minder. De druk om maandelijks ons clubblad te vervaardigen (zowel organisatorisch als inhoudelijk) weegt echter onevenredig zwaar op de schouders van Mirjam. Daarbij komen de laatste maanden nog technische problemen tussen haar computer en die van de drukker. Dingen die op den duur tot frustratie gaan leiden.

Wij als bestuur onderkennen deze signalen en zullen er alles aan doen om Mirjam zoveel mogelijk te ontlasten. Hierbij kunnen wij heel goed het advies of de inbreng gebruiken van leden die gevoel hebben voor grafische vormgeving en overweg kunnen met programma's als Indesign en Photoshop.

Aarzel niet ons te informeren als u iemand kent die eventueel belangstelling zou hebben om samen met Mirjam deze mooie klus te klaren.

Tot volgende maand,

-Het tafelteam: Joop & Ad-

STAND CLUBKAMPIOENSCHAP

Onze webmaster Angélique kampt de laatste maanden helaas met een nogal wisselende gezondheid, waardoor zij soms gedurende enige tijd onze website niet kan bijhouden. Een oplossing hiervoor is nog in de maak, maar voor wat betreft de wekelijks bijgewerkte stand van het OLAT clubkampioenschap kunnen onze leden nu al terecht op de website van **Henri Floor**.

Even doorklikken op www.henrifloor.nl naar links > wandellinks > Stand OLAT clubkampioenschap en u bent weer helemaal op de hoogte van de laatste klasseringen.

BLAREN BEHANDELEN VOLGENS 'FRIESE METHODE'

Bij grootschalige wandelevenementen zoals de Vierdaagse is het altijd dringen bij de EHBO. Vandaar dat de organisaties en het Rode Kruis streven naar manieren om meer mensen te kunnen behandelen in minder tijd. Zo hoeft bij de blaarbehandeling sinds vorig jaar niet meer de hele voetzool afgeplakt te worden, maar alleen het deel waarop men bij het lopen op steunt.

De meeste tijdswinst wordt geboekt met de zogeheten Friese methode bij wandelaars met (gesloten) blaren op de tenen. In plaats van tape wordt in Friesland al vele jaren gewerkt met vette watten en die methode heeft het Rode Kruis nu ook omarmd. Het loopt een stuk prettiger, kost minder dan twee minuten per voet en werkt ook preventief. Bovendien kan de wandelaar het na enige instructies gemakkelijk zelf.

Enige nadeel is, dat wanneer bij een rustpauze de sokken gewisseld worden, ook nieuwe watten moeten worden aangebracht. Maar het meenemen van wat extra watten is te overzien.

De methode mag niet worden toegepast bij open blaren, dan is namelijk het infectiegevaar door de pluisjes te groot.

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

JUNI

16 Mies van Hoof	Sint Oedenrode
16 Ingrid Macare	Eindhoven
16 Marijke Schreurs	Eindhoven
16 Mary Jansen - Zoetmulder	Vessem
16 Mirelle van de Oetelaar	Sint Michielsgestel
17 Jan van Gemert	Geldrop
18 Henny Bakermans	Geldrop
19 Jos van Horrik	Heeze
20 Jan van de Ven	Schijndel
20 Johan van Leeuwen	Eindhoven
20 Lambert Rooskens	Tegelen
21 Cor Broerse	Leerdam
21 Loes Smetsers	Asten
21 Ine van Houtum	Heeswijk Dinther
21 Sonja Schokker	Sint Oedenrode
22 Furgil Steffens	Eindhoven
22 Otto Ahlers	Eindhoven
22 Nelly Koenders	Erp
22 Jo van Hak	Best
22 Mieke de Jong	Berlicum
23 Annie van den Dungen	Heesch
23 Jo Oostvogels - Watzeels	Prinsenbeek
23 Rien van Ginkel	De Bilt

23 Joop Reichenfeld	
24 Herman Haijkers	
24 Herman Lieven	
24 Helena Lankreijer	
24 Wilma Hendriks	
24 Leny Hendriks	
25 Jeannette van Boerdonk - Verbakel	
25 Evert Morren	
25 Bob Bruijning	
25 Thea Arts	
26 Tonny Neerven - van Extel	
26 Harrie Steenbakkers	
27 Miet van Cranenbroek	
27 Marion Konings	
27 Wim Peters	
28 Wim Dirks	
28 Madge Verleun	
28 Leo van den Dungen	
28 Wilma Petersen	
28 Peter van Cuyck	
28 Marry van Wijk	
29 Martijn Vos	
29 Jo Hendriks	
29 Hennie van der Haring	
29 Job van Mil	
29 Jolanda Poldervaart	
29 Diny van de Wiel	
30 Riek Arfman - van Gameren	
30 Jos van den Bersselaar	

JULI

1 Bert van Schijndel	Best
1 Leny van Es - van der Ree	Rotterdam
1 Tony de Wit - Maas	Leende
1 Gerard Kremers	Vlijmen

's-Hertogenbosch	2 Inger Havinga Drost	Zeist
Eindhoven	2 Jo Vugts	Haaren
's-Hertogenbosch	2 Maria Stortelder	Maarheeze
Veldhoven	3 Jos Scheepers	Weert
Valkenswaard	3 Noor Wijkman	Eindhoven
Deurne	3 Huub Raymakers	Oss
Keldonk	4 Gerrit Legierse	Mierlo
Epe	4 Peer van Ool	Veldhoven
Nuenen	6 Mario Morre	Sint Michielsgestel
Volkel	6 Tiny van Alphen	Mariahout
Beek En Donk	6 Jacques van Griethuizen	Hazerswoude
Bruegel	6 Toiny van Woensel	De Beeren
Nederweert	7 Jan Rodenburg	Sint Oedenrode
Sint Oedenrode	8 Ad van Vugt	Leende
Veghel	9 Marian Post	Utrecht
Rosmalen	10 Wil Rieken	Doorwerth
Veldhoven	10 Riek de Coninck - van Rooy	Veldhoven
Heesch	10 Frances Rouppe van der Voort	Eindhoven
Sint Oedenrode	10 Pieter Hulsen	Sint Oedenrode
Moergestel	11 Ardie van Bakel	Sint Oedenrode
Sint Oedenrode	11 Jose van de Linden - van der Coer	Zeeland
Waalre	11 Ad Koertjes	Zevenaar
Boxmeer	11 Riet Benjaminsen - van Kessel	Eindhoven
Moergestel	12 Ed Nieuwendijk	Oisterwijk
Sint Oedenrode	12 Tiny Nouwens	Nuenen
Eindhoven	12 Mariet Broekmans	Deurne
Eindhoven	12 Jan Swinkels	Oploo
Tiel	12 Bert Timmermans	Veghel
Eindhoven	13 Ronald Iliohan	Utrecht
	13 Theo van de Ven	Boekel
	14 Martien van Achterberg	Breda
	15 Jan van de Zanden	Mierlo
	15 Rita van den Bosch	Somerens
	15 Paul Canters	Helmond
	15 Ad van Asten	Son

LEDENADMINISTRATIE

Jet van den Bersselaar-Dreesen

De Regent 286, 5611 HW Eindhoven
040 - 2524404
jet.dreesen@gmail.com

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie. Mocht u bezwaren hebben tegen een aspirant-lid, dan verzoeken wij u dat binnen 14 dagen na het verschijnen van het verenigingsorgaan met argumenten te melden bij het secretariaat. Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw lidmaatschapskaart te tonen bij de inschrijving.

NIEUW ADRES:

Mevr. Carina van den Hurk
Hoge Rijt 14a, 5575 CA Luyksgestel
Dhr. Dennis van Reeden
Het Hogerhuis 22, 8251 LZ Dronten
Mevr. Mia Dielesen
Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven

LAATSTE NIEUWS

OOK EEN LINTJE VOOR INGE MOL

Vlak voor het ter perse gaan van dit nummer, bereikte ons nog het nieuws dat ook Inge Mol-van Egmond een koninklijke onderscheiding heeft ontvangen. Op 29 april is zij benoemd tot Lid in de Orde van Oranje Nassau. Een heuglijk feit waarmee wij haar –en natuurlijk ook Kees– van harte feliciteren.

„Niemand hoeft te vragen: ‘wie is de mol’ want Inge is een echte BB'er (bekende Bredanaar)”, grapte burgemeester Van der Velden die haar de onderscheiding uitreikte. Wie het indrukwekkende overzicht ziet van waar Inge zich allemaal mee bezig houdt, en dat al zo'n twintig jaar, snapt meteen wat hij bedoelt. Eigenlijk is het een wonder dat zij naast al haar bezigheden ook nog tijd over heeft voor het maken van wandeltochten.

Op pagina 10 staat een uitgebreid verslag van de feestelijke uitreiking in Breda en een reactie van het feestvarken zelf.

Het heeft Hare Majesteit behaagd.

U heeft het kunnen lezen op onze website. Hare Majesteit stuurde een vertegenwoordiger naar Altweerderheide om onze vrijwilliger **Paul Rietjens** haar erkenning te doen toekomen voor al het werk dat Paul in de loop der jaren, als vrijwilliger en geheel op de achtergrond, voor volk en verenigingen heeft gedaan.

Voor het volk in Altweerderheide was Paul altijd in de weer binnen de buurtschap, bij de Landdag, de ouderenvereniging en de wandelpadroute. Bij AVWeert staat Paul paraat bij de catering en als wandelgids.

Ook bij OLAT is hij geen onbekende persoonlijkheid. Vooral bij de verzorging tijdens ons Internationale Wandelevenement in Weert en de onovertroffen hap na de nachtetappe van de Kempenlandtocht in Geldrop was en is het steeds Paul die daarvoor zorg draagt.

Verder maakt Paul al jaren deel uit van het markeerdersteam op het Graaf van Hornepad. Dit door OLAT ontwikkelde wandelpad rond Weert heeft het afgelopen jaar opnieuw een grote vernieuwing ondergaan, evenals de bijbehorende wandelgids die te koop is in onze boetiek en bij de VVV in Weert.

Daarom vanaf deze plek, namens de hele OLAT-gemeenschap van harte gelukkigwensend met de toekenning van het Lidmaatschap in de Orde van Oranje Nassau.

Aanpassing OLAT-commissies.

Zowel de commissie LPS als het bestuur vinden het erg jammer dat **Hans de Vries** zich heeft teruggetrokken uit de LPS-commissie. Niet alleen missen wij zijn ervaring als coördinator en medeorganisator van onze jaarlijkse wedstrijd/prestatietocht, de Kempenlandtocht en het Int. Wandelevenement in Weert, maar ook als wedstrijdsecretaris. Zijn functie heeft hij neergelegd naar aanleiding van een bestuursbesluit aangaande de invulling van zijn taken. Voor beide partijen een vervelende situatie, maar het bestuur respecteert de conclusie die Hans getrokken heeft.

Voorlopig zal **Ad van Asten**, vanwege zijn ervaring vanuit eerdere deelname aan deze commissie, de functie van wedstrijdsecretaris bij OLAT waarnemen. Omdat Hans meerdere taken voor zijn rekening nam binnen de LPS-commissie, is Ad gevraagd ook daarin ondersteuning te geven.

Besloten is dat Ad van Asten, met ondersteuning van **Pierre Emans**, aansturing zal geven bij de organisatie van de Kempenlandtocht en het Internationale Wandelevenement in Weert op 4 en 5 juni 2011. Vanzelfsprekend rekenen zij hierbij vast op steun en medewerking die als ge-

bruikelijk door een team vrijwilligers ter beschikking staat.

Van rompslomp naar routineklusje.

Vanwege omvangrijke regelgeving en andere rompslomp waarmee al onze uitvoerende commissies te maken hebben, wil het bestuur een nieuwe commissie vormen die dit probleem gaat ondervangen. Hiermee hopen wij intern veel dubbel werk te voorkomen en taken te vereenvoudigen. Bovendien kunnen wij zo meer uniformiteit bereiken in de uitvoering van de verschillende diensten die wij als vereniging aan de wandelaars bieden, wat weer onze uitstraling naar buiten ten goede komt.

De nieuwe commissie zal bestaan uit afgevaardigden van de bestaande commissies, die elk gewoon hun eigen taken en werkzaamheden blijven uitvoeren.

Door verloop bij de diverse commissies verdwijnt vaak ook nuttige kennis en ervaring. Zo bestaat onze Vierdaagse verzorgingsploeg momenteel bijna helemaal uit nieuwelingen. Ook de instroom van de winterseriecommissie verloopt stroef en ontbeert ervaring. Iedereen wil als het ware opnieuw het wiel uitvinden, terwijl dat niet nodig is als bestaande organisatorische kennis onderling beter zou worden gedeeld. De nieuwe commissie moet daaraan een bijdrage gaan leveren. Zo moet het aanvragen van vergunningen en andere administratieve zaken, die nu vaak als huizenhoge hindernissen worden gezien, straks een simpel routineklusje zijn. En zo zijn er nog vele voorbeelden te noemen.

De organisatie rondom onze winterserie, verzorging en parkoersen wordt de eerste uitdaging voor de nieuwe commissie, die dan ook heel eenvoudig de naam 'WVP' meekrijgt. Naar wij hopen, kunnen we er allemaal ons voordeel mee doen.

Leden van Milieu 2000 'doen' het Airbornepad.

Milieu 2000, onze Belgische zusterclub bij de organisatie van de Grenzeloze Tocht, onderneemt deze zomer een meerdaagse clubwandeltocht over het Airbornepad Market Garden. Dit uit waardering voor het destijds door OLAT genomen initiatief om een wandelpad te realiseren in de voetsporen van onze bevrijders. Het pad is in september 2004 officieel geopend bij de herdenking van operatie Market Garden.

Milieu heeft het traject van Lommel naar Arnhem over 220 km ingedeeld in drie meerdaagse wandeletappes. Het eerste deel van het drieluik heeft inmiddels plaatsgevonden, in het weekend van 5 en 6 juni. Het tweede deel wordt gewandeld op 25 en 26 september. Het laatste deel met finish in Arnhem, zal in het weekend van 11 t/m 13 november zijn beslag krijgen.

Het bestuur van OLAT is uiteraard zeer ingenomen met dit sympathieke wandelinitiatief van de Lommelse club. Bij de start op 5 juni is daarom de wandelgroep van onze Belgische vrienden in hartelijke sfeer uitgeleide gedaan door enkele afgevaardigden van OLAT. Ook op de slotdag (13 november) zal een vertegenwoordiging van OLAT de Belgische wandelaars met enig ceremonieel onthalen in Arnhem.

-Ad van Asten-

Met z'n vieren op een kamer in het Domburgse kasteel: een ervaring op zich

WOD-groep waait 2 dagen stevig uit in Zeeland

In het najaar van 2009 peilden Kees en Truus van Vessem de interesse bij de vaste kern van de dinsdagwandelaars voor een twee-eilanden trip op 18 en 19 mei in Zeeland. Al snel meldden zich zo'n dertig enthousiastelingen.

Kees besloot een overnachting te regelen bij de Stayokay in Domburg, maar moest al direct constateren dat er op deze dagen geen ruimte was voor zo'n grote groep. Het getijdenboek werd er op nageslagen en maakte duidelijk dat 5 en 6 mei een goed alternatief zou zijn. En wat helemaal prettig was: Stayokay had plaats.

En zo vertrokken in de vroege ochtend van 5 mei dertig dinsdagwandelaars van jong tot oud, van allerlei pluimage, vanuit het Brabantse en Limburgse land richting Domburg. Na een vlotte reis – het was immers meivakantie en dus weinig verkeer op de weg – arriveerden we in Domburg en daar wachtte de eerste verrassing.

We hadden al gehoord dat we zouden overnachten in een heus kasteel, maar het beeld, dat we zagen toen we de parkeerplaats opreden, overtrof onze verwachtingen. Daar lag Westerhove in het zachte zonlicht te pronken. Een fraai kasteel met twee koetshuizen, een schitterende oude lindeboom op het voorplein, mooi lommerrijke lanen, bloeiende rododendrons. Kortom: een fantastische plek om te mogen verblijven!

Verrassende landgoederen

Na een welkome kop koffie vertrokken we voor een mooie dagwandeling van ruim 20 kilometer. Voor de niet-Zeelandkenners was deze dag een echte verrassing: wandelen door een gebied met diverse landgoederen, mooie statige lanen, bossen waar de bodem her en der bedekt was met lila boshyacintjes, dat was niet direct het verwachte beeld van Zeeland. Maar wat was het mooi!

We pauzeerden op het terras van uitspanning Oranjezon, terwijl een oranjezonnetje zich steeds beter liet zien! De Limburgse vlaai voelde vertrouwd en smaakte prima.

Vanwege Bevrijdingsdag wapperden overal de rood-wit-blauwe vlaggen en vaantjes en als er al geen feestelijk gevoel was vanwege het met elkaar op pad zijn, dan ontstond het daar zeker door.

En dan was daar de zee. Een prachtig beeld. Door de, overi-

gens straffe en frisse Noordenwind, was de lucht helder en het zicht grandioos. Een blauwgrijze zee met witte schuimkoppen, opboksen tegen de wind, langs de branding lopen en verrast worden door een binnenzeetje. Dus zat er niets anders op dan schoenen uit en er doorheen waden om weer vaste wal te bereiken.

Onze nestor, Sjef, moest helaas constateren dat de wind zich over'n van z'n sokken had ontfermd. Maar de rugzak van Truus was meer dan goed toegerust en bood uitkomst. Sjef kon z'n voeten weer in een warm omhulsel steken. Via een mooi pad op de top van de duinen liepen we naar Domburg. We passeerden een statig gebouw met prachtige verandas en hoorden dat Jan-Peter Balkeneinde daar residentie hield. In het torentje zagen we een manspersoon, was hij het? Maar nee, helaas, het was waarschijnlijk een bewaker.

Eng trapje

Domburg is een gezellig plaatsje. Terrasjes, restaurantjes lonkten uitnodigend en na iets warmes of hartversterkends arriveerden we aan het einde van de middag bij ons kasteel. De kamers werden verdeeld: hilariteit: stapelbedden met een eng trapje. Snel onze spullen gedropt en klaar voor het diner. Dat was meer dan prima: soepje, grote schalen met rijstgerecht, aardappelgratin en groentes en natuurlijk een lekker toetje. De zeelucht had hongerig gemaakt en velen van ons gingen twee keer, of zelfs drie keer opscheppen.

Daarna spelletjestijd: er werd gerikt, Kolonisten van Catan gespeeld, of er was tijd voor een puzzeltje of een boek. Ieder vulde de avond op zijn/haar manier.

Maar zeelucht maakt ook slaperig en de eersten kropen al rond half 10 onder de wol. De nachtrust was wisselend, het is natuurlijk wennen, in een stapelbed, met z'n vieren op een kamer. Een ervaring op zich.

Vroeg in de ochtend was ieder weer present. De krant werd doorgespiet en toen om 8 uur de deur van het restaurant openging was de OLAT-groep als eerste druk in de weer met boterhammen, eitje, muesli, kopje koffie, lunchpakketjes maken enz. enz. We lieten het ons

opnieuw goed smaken! Het meisje achter het buffet kon ons tempo amper bijhouden.

Ton was het tijd om ons kasteel gedag te zeggen en maakten we de rit over de Oosterscheldekering naar Burgh-Haamstede. Parkeren bij de Albert Heijn en verzamelen bij bakkerij Sonnemans in het centrum. Dat bleek voor een groepje makkelijker gezegd dan gedaan. Na een stevige trippel van een klein kwartier stonden zij in het centrum, maar geen bakker Sonnemans. Foutje.... Ze waren in het centrum van Haamstede beland in plaats van in Burgh. Terug dus. Enfin, in ieder geval alvast warmgelopen.

Duinen en stuifzand

Bakkerij Sonnemans was een attractie op zich: een winkel-tje dat meer weg had van een museum, vol curiosa, zowel binnen als buiten. En ze verkochten er de echte, lekker zoete, plakkerige Zeeuwse bolussen! Dat vormde een goede ondergrond voor een tweede fantastische wandeldag. Een dag die een heel ander karakter kende dan de eerste dag: duinen en strand. Door tal van paadjes, hoge en lage duinen, duinmeertjes, eenzame duinovergangen liepen we opnieuw ruim 21 km.

Kees verheugde zich er speciaal op om ons door heel mooi stukje stuifzand te leiden, maar tot zijn grote spijt was juist dit stuk vanwege het broedseizoen afgesloten. En dat terwijl hem vooraf verzekerd was dat het gebiedje toegankelijk zou zijn. Het was voor Kees een grote teleurstelling, maar wij wisten niet beter en liepen ook op de alternatieve route van iedere meter te genieten.

Deze route betekende een extra stukje strand. De wind was

harder dan de dag ervoor, we moesten er echt tegen op boksen! Dus liepen we in ganzenpas, achter een stevig doorstappende Stef die als buffer fungeerde. Het is me toch wat, krijg ik op mijn 80^e nog een berisping, ik loop te hard. Kun je je er iets bij voorstellen.

De pauze was op het terras van een strandpaviljoen. Achter het scherm met het gezicht in de zon was het er prima! De terugweg, met de wind in de rug, ging een heel stuk vlotter. We vlogen bijna. Opnieuw waren we praktisch alleen op het strand. De wind maakte een fraai schouwspel van vlagen zand die over het strand stoven en mini-zandduintjes achter de zware palen, die de branding moesten breken.

Veel te snel kwam het einde van deze tweede wandelingdag in zicht (hoewel onze spieren wel naar rust verlangden) en zagen we de toren van Burgh-Haamstede.

Pannenkoeken

De tweedaagse eilandentrip werd afgesloten met een heerlijke pannenkoek bij de Pannenkoekenmolen. Mieke sprak namens alle deelnemers een woord van waardering om Kees en Truus te bedanken voor de meer dan prima organisatie en de geweldig mooie wandelroutes en bood hen beiden een fles wijn aan om nog even lekker na te kunnen genieten. Het waren twee fantastische wandeldagen in een goed en gezellig gezelschap.

Kees en Truus, bedankt!

-Myriam van den Berg-

Foto's Toon van Boxtel en Winnifred van den Boom

Dodenherdenking tijdens een dinsdagwandeling

Op 4 mei werd met veertig personen deelgenomen aan de WoD-wandeling 'Ronde om de Torres' in Mierlo. Met de 'torres' werd bedoeld: de televisie- en kerktoren. **Jan van de Zanden** had deze tocht evengoed 'Ronde om mijn geboortehuis' kunnen noemen.

Evenals in voorgaande, door hem uitgezette wandelingen, hield hij de deelnemers voortdurend staande, om uitleg te

geven, wat er zo bijzonder was op die plek. Zo vertelde hij over de aanleg van de vele sloten waar langs we kwamen, over het vliegveldje dat daar in de oorlogsjaren had gelegen en de boerderij waar hij geboren is.

Omdat Jan tijdig wist, dat zijn wandeling op 4 mei zou plaatsvinden, vond hij het passend om de militaire begraafplaats in Mierlo aan te doen, waar honderden Engelse en Amerikaanse soldaten begraven liggen. Staande rondom het grote kruis vertelde hij over die dramatische

tijd. Er werd door de groep 2 minuten stilte in acht genomen en daarna zong Jan het ontroerende lied 'Achter op het stille kerkhof'. Waarschijnlijk zal hij met zijn zangstem de finale niet halen van de talentenjacht 'de X-factor', maar toepasselijk was het wel.

Dat dit initiatief op prijs werd gesteld, bleek wel uit het applaus dat hij kreeg, toen wij naderhand in café De Boemel even gezellig bij elkaar waren.

-Sjef van Gestel-

Ronnie Tober 'brengt die rozen naar Inge'

door Hélène Schenk

publicatie BN/De Stem, Breda, 30 april 2010

De burgemeester heeft zijn eerste zin nog niet uitgesproken, of hij heeft zijn eerste kus al te pakken. Van Inge Mol, die hij zichtbaar een warm hart toedraagt.

Het is de eerste koninklijke onderscheiding die Bredaas eerste burger Peter van er Velden deze donderdag uitreikt en hij vindt het een bijzondere. Omdat hij voor een bijzondere vrouw is.

Inge Mol-van Egmond (55) uit Breda is deze donderdagmorgen aanwezig op een vergadering in 'haar huis', op haar bedrijf: de Bredase Sociale Werkplaats. De ruimte is door een inklapbare wand afgeschermd van een zaal waar zich rond half tien familie, vrienden, collega's en bekenden verzameld hebben. Alsmede *special guest* Ronnie Tober, voor wiens *Foundation* (voor mensen met een verstandelijke beperking) Inge geld inzamelt.

Champagne

Mol reageert totaal verrast als de scheidingswand openklapt, zeker als ze merkt dat al die mensen er voor háár zijn. Dat ontroert haar zo dat ze even getroost moet worden. Ze herpakt zich snel en is dan weer de spontane vrouw die ze altijd is: de oren, ogen én de mond van de groep die zij op alle mogelijke manieren vertegenwoordigt.

En die mond roert ze. Van der Velden is nog niet halverwege zijn speech, of ze heeft hem al om een donatie gevraagd voor Ronnies fonds. En als hij is uitgesproken, deelt ze mee dat de champagne – die

Foto: Ramon Mangold/het fotoburo Breda

er niet is – ontkurkt kan worden. Waarna ze Ronnie toezingt, die op zijn beurt de rozen weer terugbrengt, naar Inge.

Inge Mol is wat je noemt een bekende Bredanaar. Overal aanwezig, niet te vermijden, altijd opkomend voor mensen in een kwetsbare positie in de maatschappij en op de arbeidsmarkt. Zo is ze een actief en betrokken lid van de klankbordgroep en de begeleidingscommissie WMO (Wet maatschappelijke ondersteuning) van de gemeente Breda. Ook is ze secretaris van Onderling Sterk, belangenvereniging voor mensen met een verstandelijke beperking.

Leuke activiteiten

„Je bent de dragende kracht en grootste netwerker van de organisatie en je bedenkt regelmatig leuke activiteiten die je

vervolgens geestdriftig mee helpt uitvoeren”, memoreerde de burgemeester.

En dan is Inge Mols agenda nog lang niet vol. Ze bezoekt, altijd nadrukkelijke aanwezig, allerlei vergaderingen, debatten en praat sessies en ze heeft haar inbreng in tal van overleg- en medezeggenschapsorganen. Voldoende reden dan ook voor de koningin om haar te benoemen tot Lid in de Orde van Oranje-Nassau. En Van der Velden bracht haar die boodschap graag over.

HALLO WANDELAARS!

Hallo Wandelaars!

Hier ben ik weer, met een mooie mededeling. Want op 29 april 2010 ben ik totaal verrast. Ik werd op het hoofdkantoor van ons bedrijf, de BSW, verwacht voor een werkoverleg. Hier kreeg ik bezoek van de burgemeester van Breda, de heer P. van der Velden. Mijn familie en vrienden waren er ook.

Ik kreeg op deze dag een koninklijke onderscheiding. Ik ben nog betrokken bij de maatschappij.

Ik stond er helemaal versteld van. Ik dacht dat ik een vergadering had, over hoe bij ons de productie beter kon. Ik had mijn gewone werkkleren aangetrokken.

Ik vind het mooi om dit met onze wandelvrienden te delen.

Met de groetjes van de Globetrotters en tot ziens in Nijmegen,

-Inge Mol-van Egmond-

EHBO-CERTIFICAAT VOOR BOETJE EN MARIET

Zoals eerder gemeld, konden OLAT-leden dit voorjaar gratis deelnemen aan een basiscursus 'Kernvaardigheden EHBO'. Een cadeautje van de gemeente Sint-Oedenrode aan alle Rooise verenigingen.

Van OLAT maakten **Mariet Ahlers** en **Boetje Huliselan** graag gebruik van dit genereuze aanbod. Gedurende twee avonden leerden ze de eerste beginselen van EHBO. Op een pop werd geoefend hoe men iemand moet reanimeren, en de cursisten legden bij elkaar een verband aan.

„Ik vond het heel interessant”, zegt Mariet (foto). „Maar als je het niet regelmatig bijhoudt, zakt alle kennis ook zo weer weg.” De cursisten gaan een keer per jaar op herhaling om hun basis-certificaat te behouden.

Clubreis Longfaye-Wirtzfeld wordt zoekplaatje

Gelukkig had Frans, onze chauffeur op de van Hoofbus een kompas aan boord en zodoende arriveerden wij mooi op tijd in de dorpsstraat van Longfaye. Daar waren wij al vaker geweest, misschien niet voor een clubreis, maar in ieder geval wel met een gezelschap voor een weekendje wandelen.

Ik liet het daarom ook voorkomen alsof ik hier de weg nog met de ogen dicht zou kunnen vinden. Dat leverde trouwens ook helemaal geen probleem op. De afgesproken koffie lieten wij voor wat hij was en we gingen meteen op stap. Tjeu wist de weg ook en wij spraken af dat hij zou voorlezen waar we waren.

De reisleider had namelijk uitgelegd dat we het boekje ten achterstevoren moesten lezen, daarom viel het ook niet op dat er af en toe wel eens om ons heen gekeken moest worden waar we precies waren. En dat was ook juist de bedoeling: kijken waar je loopt en niet zoals zo velen doen: lezen waar je loopt. Kun je even goed dit verslag van het gebeuren even doornemen.

Het was indrukwekkend wat we te zien kregen en dat geluid erbij is ook zo mooi. Kabbelende beekjes en allerlei vogelgeluiden.

Dwars door het water

Het begint dus met gewoon de weg volgen en dan telkens een stukje voorlezen in omgekeerde volgorde. Dat gaat zo ongeveer een kilometer de goede kant op. Een oude eik zou hier staan te kreunen onder het gewicht van zijn jaren, toch staat alles trots overeind langs de weg. Vol overtuiging kiezen we dan voor een rotspad langs een kabbelend beekje: het water stroomt met ons mee. De vallei van Bayehon ligt in al haar pracht voor ons.

Op sommige plekken moeten we het beekje even oversteken om het wandelpad zo goed mogelijk te vervolgen. Soms kan dat via een houten brugje, maar veel makkelijker gaat het dwars door het snel stromende water dat op die plaatsen slechts een paar centimeters diep is.

Wij lopen ingeklemd tussen rotswanden, ongelooflijk mooi. Jammer dat de oude watermolen niet toegankelijk is voor het wandelvolk, anders hadden we daar mooi even kunnen ontspannen. Het gaat echter verder in stijgende lijn; het water komt ons nu als het ware tegemoet.

Niet lang daarna bereiken we het kasteel van Reinhardstein. Het kasteel ligt er fraai bij en hoewel de gesitueerde plek van oudsher historie heeft geschreven, is dit pronkstuk amper een halve eeuw oud. Vandaag lijkt ook een bezoekdag, want de gasten komen met tientallen tegelijk aanwandelen. Voor ons blijft het bij een paar plaatjes schieten en kunnen alleen maar hopen dat Mirjam er een mooi exemplaar uitkiest voor in ons clubblad.

Naar het volgende wonder

Wij steken de weg over en treden aan de overkant de rotsen verder tegemoet. Je verdwijnt als het ware in het binnenste van je omgeving.

Omdat Tjeu precies weet waar we moeten lopen, komen we zonder moeite bij het volgende wonder: de stuwdam van Robertville. Omdat ik nog in de veronderstelling ben dat we hier een hele plons water zullen aantreffen, valt het allemaal een beetje tegen. De brug die via de dam de twee oevers verbindt, is in revisie en maar voor de helft in gebruik. Maar ook de stuwdam zelf blijkt een onderhoudsbeurt te ondergaan en daarvoor hebben ze het waterbassin zowat tot op de bodem leeg geschept.

Onder in de dam loopt een tunnel en deze wordt momenteel met een bijzondere techniek schoongemaakt.

Omdat er toch werkzaamheden aan de dam gepleegd worden, hebben ze ook meteen de oevers van het stuwmeer en het verdere verloop van de Warche onderhanden genomen. Nee, de spanning die deze plek en omgeving eerder opriep, ontbreekt nu.

Verboden toegang

Zodra we aan de overzijde van de brug zijn, merken we dat er ook iets niet klopt. In de begeleidende brief wordt daar niet over gesproken, dus het zal wel meevallen. Het pad is afgezet met hekken en er staat verboden toegang. Enkele wandelaars komen al terug omdat ze de tekst letterlijk nemen.

Een van de voorlopers zegt evenwel dat het pad gewoon toegankelijk is, dus ook maar omhoog met de ogen dicht. Dit stuk parkoers is nog niet bewerkt en soms moeten we toch wat capriolen maken om het pad te volgen, maar we komen volgens planning aan het einde van de afsluiting. Een wegwijzer naar links geeft aan dat de brug van Haelen die kant op ligt.

Aan de overzijde van de sloot zien we nog een camping of liever een woonoord. Vanwege de prachtige dag valt er ook volop leven te bespeuren. Een plaatsje, Airh, stelt niet veel voor, maar het leidt ons toch wel zoveel af dat ergens een zijpaadje over het hoofd wordt gezien. En dat paadje leidt naar links, naar de rivier toe. Een onvergeeflijke leesfout (Tjeu), die ons voor de rest van de dag op een dwaalspoor zal zetten.

Onwetend vervolgen wij dus ons paadje langs de afrastering van het hotel en komen na een tijdje mooi ter plekke bij het Hotel des Bains en de brug van Haelen. Dat hotel herken ik nog van een ander keertje toen wij daar als verzopen katten niet welkom waren. Nu mogen de dames er echter wel van de gelegenheid gebruik maken.

Verzakkingen

Omdat de Pont van Haelen, zoals de brug officieel heet, in de beschrijving toch een hoofdstuk op zich is, steek je zo'n brug redelijkerwijs over. Zeker als je leest dat er door verzakkingen in het

parkeers een routewijziging is doorgevoerd en de volgende beschreven items uit het gidsje zijn weggehaald.

We moeten het nu verder met niets zien te redden tot aan punt 94, ergens achter de kerk. Wijs als hij is in jaren, brengt onze leidsman ons rechtstreeks naar de kerk waarvan wij vermoeden dat het die van Champagne is. Hier ligt toch de brug, maar die blijkt nog ver, eigenlijk te ver! Of er nog meer van onze wandelaars dit dorpje, dat achteraf Robertville blijkt te heten, hebben aangedaan weet ik niet. Maar er is wel een caf met koffie, en die is welkom.

Twee onervaren dames op OLAT-tour, raken in gesprek met de kastelein en daaruit begrijpen we al vlug dat wij in het overgangsgebied van twee vreemde talen ronddolen. Wij hebben echter nog niet direct in de gaten dat we op de verkeerde tour zitten. Dat krijgen wij pas een kilometer verder te horen als een vriendelijke dame meedeelt dat wij het bedoelde dorpje Champagne toch een heel eind verderop in oostelijke richting moeten zoeken.

Gelukkig is het maar een paar schreden terug om op een geschikt zijpaadje te komen, dat ons op den duur zeker naar Champagne zal brengen.

Slechtweer-variant

Zodra we er Tjeu van overtuigd hebben dat we ietsje fout zitten, gaat hij toch weer voorop lopen. En weldra zijn wij uit de brand, maar wel van de regen in de drup, om het maar spreekwoordelijk te houden. In onze oprechte eenvoud hebben wij de slechtweer-variant van de GR56 ontdekt. Ja, echt, met markering. Wel met een speciaal teken, maar het is de markering die ons naar Champagne zal brengen. Op dat moment denken wij dat tenminste nog.

Tjeu is niet meer te houden en ontsnapt bijna van puur enthousiasme. Ik krijg alweer regendruppeltjes op mijn gezicht terwijl de zon volop schijnt. We verkennen het gebied bij Outrewarche en het parkoers is zoals gezegd: geschikt voor droge voeten. We herkennen ook regelmatig punten die de dame in kwestie ons daarstraks als leidraad heeft meegegeven. Wat is het toch heerlijk om te wandelen zeker als je de weg weet.

Op een goed moment duikt ook weer de echte, pas geverfde markering op, wat wij uitleggen als: weer terug op de juiste route. Toch is er even twijfel als de markering ons met een haakse bocht naar rechts stuurt. Het zal wel

een omweg zijn om ons een mooi plekje te tonen. En ja, het gaat naar beneden. Komen we uiteindelijk bij een versierde camping en daar worden we bruut met de neus op de feiten gedrukt. Wij zijn zo goed als terug in Robertville, maar dan wel aan de goede kant van de sloot. Een Vlaming, die daar in een caravan woont, vertelt ons dat Champagne daar boven ligt. Wij terug en inderdaad, de markering geeft weldra aan dat we naar links moeten, waar we een halfuurtje geleden vandaan kwamen.

Nu een bruggetje over en dan meteen naar links een klimmend pad volgen door een houtwal. Waar die markering naartoe leidt weten we nu nog steeds niet, maar Tjeu is na een halfuurtje wel weer enthousiast als hij opnieuw de markering van het droge-voetenpad in het oog krijgt.

Waar we Champagne moeten zoeken, weten we inmiddels ook: die kerk waar we achterlangs moeten hebben wij al een paar keer gezien. Het brugje bij Champagne hebben we vandaag drie keer genomen en het heeft trouwens nog wat tijd gekost om Tjeu bij die toren vandaan te houden.

Twee ontbrekende bladzijden

Nu we de markering weer op het spoor zijn, begint de tijdsdruk ons parten te spelen. Dat breekt mij op, omdat de variatie klimmen en opschieten een beetje buiten mijn bereik begint te raken. Het is nog wel genieten van de mooie vergezichten en wij geraken al echt in het kanton waar Duits de spreektaal is. Ik herinner mij het paadje nog van weleer op een zondagmiddag toen hier het leger trainde en wij in hun gezelschap

geraakten. Het Vennlijntje, dat toen nog functioneerde en geregeld zijn gezellige gefluit liet horen, is verdwenen. Er rest nog een eenzame spoorboom en een geamputeerd tracé.

Rechts hebben wij uitzicht op een dal en in de verte de contouren van een dorp; dat moet Weywertz zijn. Enkele kilometers verderop komen we op de wegwakking bij de Molen van Weverc en opnieuw is er een hapering in de bijgeleverde routebeschrijving. Er ontbreken twee bladzijden. De ingetekende kaart geeft wel aan dat we richting Nidrum moeten.

Wellepjes

Enig speurwerk levert ook weer een markering op. Het loopt al tegen vier uur en Tjeu en Anton willen toch graag naar de dam bij Butgenbach waar de soep wacht. Zij zetten de automatische piloot in werking en verdwijnen binnen een paar minuten uit zicht.

Nellie en ik wandelen op ons dooie gemak richting Nidrum. Mijn benen houden het echter voor vandaag voor wellepjes en Am Stieg bel ik Toon dat hij ons mag komen ophalen. Een halfuurtje later zitten we gezellig na te kaarten in het kroegje bij de kerk van Wirtzfeld.

Weliswaar werd het geen optimale wandeling volgens beschreven paadjes, maar we hebben genoten en dat is toch een hoofdzaak. Laten wij ervan uitgaan dat het volgende keer weer allemaal perfect voor elkaar is. Dus als altijd: Tot dan.

-Ad van Asten-

LPS - CLUBKAMPIOENSCHAP

Tussenstand per 15 mei 2010

1	Marcelino Sobczak	5755	6	39	Rinda Scheltens	1270	3	74	Peter Rijkers	360	1
2	Martien v Achterberg	5635	11	40	Rino Hamelink	1270	3		Hans van Ginkel	360	1
3	Wim van Cappelle	5620	11	41	Willy Timmermans	1200	3	17	Mariette de Zeeuw	360	1
4	Jan Dinnissen	5050	11	42	Cor Hermsen	1145	2		Theo Tromp	360	1
5	Hans Pranger	4930	11	43	Klaas Bakker	1110	3		Wim vd Wittenboer	360	1
6	1 Hanny Klumpkens	4875	11		Gerard Meeuws	1080	3		Jan van Boerdonk	360	1
7	Ernst Westerhoff	4430	9	45	Theo Klanke	1070	2		Arie Evegroen	360	1
8	Eric-jan van Oorschot	4110	8	46	Dennis van Reeden	1025	2		Richard Klein Bennink	360	1
9	Hugo Prinsen	3450	8	47	Bert Timmermans	1025	2	17	Caroline Dinnissen-Vernie	360	1
10	Gerrit Arfman	3225	7	48	Koos van der Maden	1020	3		Peter vd Ven	360	1
11	Ton de Jong	3080	7		Rik Weverbergh	995	2		Louis Vernie	360	1
12	Mart Douven	3060	8	50	Gerrit van Haandel	960	2		Hans van Grol	360	1
13	Pieter Boots	2730	7	51	Wim van Gemert	940	2	86	Theo Martens	350	1
14	Frank Marchand	2545	6	52	Ad Verbakel	940	2		Paul Canters	350	1
15	Wilko v Nieuwenhuyzen	2530	6	53	Co Tops	930	2		Paul Rohner	350	1
16	Cor vd Heijden	2500	5	8	Paul Koks	920	3	19	Ria Bens	350	1
17	Jan Asselberghs	2440	4	55	Henri Floor	860	3	19	Jeanne v Roosmalen	350	1
18	Joop Smies	2425	7	56	Erik Dikken	855	2		Ton van Dijk	350	1
19	Frits Mennen	2375	5	57	Isis la Croix	855	2	19	Rian Lacet	350	1
20	Ton Seetsen	2195	6	58	9 Marie-Paule Vandenaabeele	820	1	19	Ans vd Oetelaar	350	1
21	2 Anita Pepers	2090	6	59	Sjef Koolen	810	2		Ger Naber	350	1
	Roel van der Wijst	2090	6	60	Hans van Heeswijk	785	2	19	Maria vd Berg	350	1
23	3 Coby Visser	2040	6	61	Marco v Heel	750	1	96	24 Carry Ombelet	345	4
24	Nico van Hassel	2010	5		Rolf Craanen	745	2	97	Ben Duin	340	1
25	Boetje Huliselan	1930	3	60	Bart Lutke Schipholt	735	1	98	25 Mariet Douven	300	1
	Henk Vink	1930	6	61	Dirk Donders	720	2		Adrie Toonen	300	1
27	4 Nicole Nacken	1740	4	10	Evert v Ampting	720	2	100	Onne vd Kraan	225	1
28	Peter van den Brink	1665	4	66	Cees Gutteling	720	2	101	Anton Asveld	100	1
29	Servee Derks	1640	2	12	Lies Wesseling	710	2	102	26 Mirjam Kies	65	1
30	Huub Raijmakers	1530	4	12	10 Jet vd Bersselaar	710	2				
	5 Connie Raijmakers	1530	4	69	12 Henny vd Haring	650	2				
32	6 Riet Emans	1480	3	15	12 Anja van Kempen	650	2				
33	Rini Welten	1440	4		12 Ineke Pijnenburg	650	2				
34	Rob van Stuivenberg	1365	3	72	16 Claude Herman	580	1				
35	Jelte van der Zee	1300	3	73	15 Jeannette v Boerdonk	580	1				
					16 Kees Punselie	580	1				
					16 Jo van Heugten	410	1				
					73 Ted Liebrechts	385	1				

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP

Datum	Startplaats	Soort/Org.	Afstanden	Beloning / Bonus
11-12 juni	Geldermalsen	Uitdaging vd Betuwe	110 km & 80 km	460/360
12-13 juni	Gulpen	Nacht van Gulpen	70 km	350/100
18-19 juni	Rijsbergen	Kennedymars	80 km (finish 15:00 u)	360
19 juni	Vlissingen	Mars rond Walcheren	65 km (dagtocht)	300
19-20 juni	Amsterdam	A'dam - Leeuwarden	150 km	600
20 juni	Den Oever	Den Oever - Leeuwarden	70 km (alleen voorinschrijving)	275
20 juni	Afferden	DWS Bos- en Heidetocht	60 km (dagtocht)	250
26 juni	Veere	Mars rond Veerse Meer	60 km (dagtocht)	250
26/27 juni	Moergestel	De 80 van Oisterwijk	80 km > NIEUW!	360
03 juli	Diemen	Ronde van A'dam	60 km (dagtocht)	250
03/04 juli	Someren	Kennedymars Someren	80 km	360/schema 13 u
05/06 aug	Geldrop	OLAT Kempenlandtocht	110 km	460/250
			80 km	360/250

LET OP: Deelnemers aan onze clubcompetitie melden zich –bij voorkeur binnen 2 dagen na de tocht – bij **Ad van Asten**: tel. 0499-473767 of per mail: a.asten1@chello.nl

AD INTERIM

Bij het bestuursnieuws heeft u het mischien al gelezen: de commissie LPS is opnieuw samengesteld. **Ad van Asten**, als oudgediende bij dit clubje, volgt tijdelijk **Hans de Vries** op. Dit houdt o.a. het contact in met de Atletiek Unie (KNAU), met name op het vlak van licenties, aanmelden eigen wedstrijden en inschrijving voor individuele deelname aan snelwandewedstrijden.

Samen met **Pierre Emans** gaat Ad ook de aansturing verzorgen voor de Kempenlandtocht in Geldrop en het Internationale Wandelevenement komend jaar in Weert. Daarbij gesteund door hetzelfde team dat al jarenlang borg staat voor de uitvoering. Bovendien heeft **Jack Klumpkens** toegezegd dat wij hierbij op zijn ondersteuning kunnen rekenen. Waarvoor uiteraard al bij voorbaat onze dank.

Voor het trainingsweekend en de wedstrijd/prestatie in Tilburg draagt **Henk Plasman** zorg. **Boetje Huliselan** en **Paul Canters** geven ondersteuning in algemene zin en **Piet van der Ree** zorgt ervoor dat er niets vergeten wordt.

NACHT VAN LOON: MOOI KLASSEMENT VOOR OLAT-LEDEN

Afgelopen maand was er heel weinig activiteit op snelwandergebied, dus brengen we slechts één rijtje met uitslagen: de eerste wedstrijd in het Drieluik van RWV, die plaats vond op Hemelvaartsdag (13) mei in Gouda.

En Loon op Zand dan, zullen velen zich afvragen, werd daar dan niet gewandeld? Ja nou en of, maar daar werd alleen gewandeld in de prestatieklasse.

Nog voor de start brak daar al veel emotie los, vanwege een 'openbare uitdaging' die was gelanceerd door drie individuele bestuursleden namens de wandelsportverenigingen RWV, de LAT en OLAT. Het kon niet uitblijven dat de handschoenen werd opgepakt door – eveneens en niet minder geëngageerde – leden van dezelfde organisaties. En zodoende prijkten er kort na de heuglijke gebeurtenis allerlei foto's op het internet met verkleedpartijen en changementen tijdens het estafette-onderdeel van 'De Nacht van Loon'.

Onderling waren natuurlijk weddenschappen afgesloten wie de meeste kilometers zouden maken; dit was het enige wedstrijd-element in Loon op Zand. De bestuurders wonnen uiteindelijk de uitdaging van het 'ongestuurde' groepje met Klaas Bakker en Carry Ombelet namens OLAT, Remke Rutgers namens De LAT en Loes van Bremen en Ariaan van der Vlist van RWV.

INDIVIDUELE PRESTATIES

Bij de individuen begon Marcelino Sobczak vol overtuiging aan zijn prestatietocht, waarvoor hij de lat erg hoog had gelegd. Ongemak noopte hem echter de uitdaging al na 29,75 km te staken. Uiteindelijk liet Dirk Jan Nieuwenhuizen van DAK na 15 uur en 12 minuten een afstand van 135,500 km noteren. Hij werd gevolgd door de Belg Guido Vermeir met 132,750 km in 15 uur en 5 minuten, die op zijn beurt op de hielen werd gezeten door Bart Snoeren met hetzelfde aantal kilometers, maar met een minimaal tijdsverschil van 4 minuten.

Opvallend was het trio dat eensgezind de tiende plek opeiste met 115,750 km in exact dezelfde tijd: 15 uur en 3 minuten. Het zijn de bij OLAT geregistreerde Belgische wandelvrienden Frans Derijcke, Marie-Paule Vandenaabeele en Jan Asselberghs. Marie-Paule won met deze notering eveneens het klassement bij de dames.

Martien van Achterberg zag zijn puntenklassement flink aantikken met 114,000 km in precies 15.00 uur. Op plek 15 vestigde zich eveneens een deelnemer aan ons puntenklassement: Wim van Cappelle met 111.500 km in 15.00 uur.

Maar er waren er meer die puntjes vergaarden voor het OLAT Clubkampioenschap. Ernst Westerhoff en Eric-Jan van Oorschot finishten met 109,750 km achter hun naam op plaats 20 en 21, met 15 uur en 6 minuten voor Ernst en 13 minuten voor Eric-Jan. Hanny Klumpkens en Jan Dinnissen deden beiden 15 uur en 3 minuten over 107,250 km, terwijl Hans Pranger daar net 2 minuten meer voor nodig had. Ook Corry Arfman meldde haar man Gerrit als een goede finisher bij deze prestatietocht. Gerrit had 15 uur en 8 minuten nodig voor zijn rondjes door het feestelijke Loon op Zand.

Allen hartelijk gefeliciteerd met de geleverde prestatie.

Links Hans Pranger; Marie-Paule gaat als eerste dame 'door het lint'

IDEALE PROMOTIEKANS

Omdat wij hier toch met uitdagingen bezig zijn: dit prestatie-evenement in Loon zie ik nog steeds als een ideale promotiekans voor OLAT. Laat onze individuele OLAT-wandelaars voor aanvang van deze tocht zich voortaan even aanmelden voor het ploegenklassement, opdat wij als club daar ook eens kunnen schitteren. En dan niet door afwezigheid, zoals maar al te vaak het geval is.

'FOTOFINISH' BIJ EERSTE WEDSTRIJD DRIELUIK RWV IN GOUDA

De snelwandewedstrijd van RWV in Gouda eindigde onbeslist. Na 5000 meter kon de jury geen zichtbaar verschil vaststellen tussen de twee eerst aankomenden, Colin Versteeg en André van Slooten. Voor beiden werd 26:14,9 geklokt. De wedstrijd was door de Rotterdamse Wandelsport Vereniging georganiseerd op de atletiekbaan Groenhoven, voorafgaand aan een instuifwedstrijd van AV Gouda op dezelfde baan.

Na de start nam Marcel Bunschoten (31) resoluut de leiding, gevolgd door Jaap van Broekhoven (24), Versteeg (15) en Van Slooten (32). Ook Liesbeth van Leeuwen die 3000 meter wandelde, sloot zich bij de achtervolgers aan.

Terwijl Bunschoten een voorsprong nam van bijna 20 seconden bleven Van Slooten en Versteeg als enige achtervolgers over. In de laatste drie ronden verhoogde het jagende duo het tempo, waardoor zij in de slotronde de tegenstribbelende Bunschoten voorbij staken. In hun eindsprint, zij aan zij, gaven Van Slooten en Versteeg elkaar niets toe. Bunschoten moest genoegen nemen met de derde plaats in 26:26,7. Van Broekhoven werd op ruime afstand van het voorste trio vierde.

Voor de jonge Versteeg (met zijn 15 jaar nog behorend tot de C-junioren) was zijn winnende tijd een forse verbetering van zijn beste tijd (27:28,7) die hij nog maar twee maanden geleden in Dordrecht gewandeld had. Voor Van Slooten, in de jaren negentig een aanstormend talent maar daarna wat teruggezakt, was deze wedstrijd een bewijs dat hij weer de weg omhoog teruggevonden heeft. De wedstrijd over 3000 meter bij de vrouwen werd gewonnen door Van Leeuwen. Met een tijd van 16:48,4 was zij sneller dan ooit en finishte zij ver voor de concurrentie.

-Ad van Asten-

De Nacht van Loon, 17/18 april 2010 in Loon op Zand

	naam	km afgelegd	uur:min	km/u
1	Dirk Jan Nieuwenhuizen	134,5	15:12	8,849
2	Guido Vermeir	132,75	15:05	8,801
3	Bart Snoeren	132,75	15:09	8,762
10	Frans Derijcke	115,75	15:03	7,691
10	Marie-Paule Vandenabeele	115,75	15:03	7,691
10	Jan Asselberghs	115,75	15:03	7,691
11	Martien van Achterberg	114	15:00	7,600
15	Wim van Cappelle	111,5	15:00	7,433
20	Ernst Westerhoff	109,75	15:06	7,268
21	Eric-Jan van Oorschot	109,75	15:13	7,212
25	Hanny Klumpkens	107,25	15:03	7,126
25	Jan Dinnissen	107,25	15:03	7,126
26	Hans Pranger	107,25	15:05	7,110
33	Gerrit Arfman	103	15:08	6,806

1e Drieluik RWV, 13 mei 2010 in Gouda, 5000 m snelwandelen

	naam	klasse	club	tijd
1	Colin Versteeg	C-jun	RWV	26.14.9
1	André van Slooten	Msen	RWV	26.14.9
3	Marcel Bunschoten	Msen	LAT	26.26.7
4	Jaap v Broekhoven	Msen	RWV	27.37.4
5	Ron Timmermans	Msen	RWV	27.51.3
6	Peter Van Hove	Msen	ACHL	30.05.3
7	Fred Röhner	M55	Unitas	30.34.0
8	Willem van der Bijl	M70	RWV	31.17.0
9	Gerrit Riezebos	M50	RWV	32.53.5
10	Bauke te Nijenhuis	M70	RWV	33.19.8
11	Rudolf Girards	38M70	Buchenh.H.	33.26.2
12	Paul Koks	M45	Haag Atl. *)	35.42.7
13	Wout v Wieringen	M75	RWV	39.19.7

*) ook lid van OLAT

1^e Drieluik RWV, 13 mei 2010 in Gouda, 3000 m snelwandelen

	naam	klasse	club	tijd
1	Liesbeth v Leeuwen	V23	Phoenix	16.48.4
2	Ad van Oijen	M65	Weert	18.44.9
3	Tilly van de Merwe	V55	Unitas	23.43.2
4	Hermien Teske	V60	RWV	27.28.1

Agenda snelwandelwedstrijden en prestatietochten

Datum	Plaats	Informatie
13 juni	Oosterhout	NK snelwandelen voor Veteranen: 3000 m vrouwen, 5000 m mannen
20 juni	Earls Colne (GB)	6-landenwedstrijd
22 juni	Drunen	Avondwedstrijd, 3000 m snelwandelen, aanvang 20:00 uur
27 jun	Dordrecht	Familie-wedstrijd RWV voor iedereen, waarbij prestaties worden verrekend met leeftijd, sexeverschil en de gelopen afstand. Keuze tussen 1, 3 of 5 km. Alle lopers worden ingedeeld in teams van 3 personen. Sportpark Reeweg, Dordrecht, aanvang 12:00 uur. Zie ook de website van RWV.
27 juni	Dordrecht	RWV Drieluik, 2e wedstrijd. Snelwandelen 1000 m, 3000 m en 5000 m op de baan. Zie ook RWV-website.
03 juli	Best	Baanwedstrijden Gen. Michaelis, 1000 m (pupillen), 3000 en 5000 m (alle categorieën), start 13:00 uur op sportpark Naastenbest, Constantijnlaan 2. Voorinschrijving met korting via Henk Plasman, per mail naar wedstrijden@avgm.nl of door insturen A-formulier in tweevoud naar Weegbree 81, 5684 JC Best (voor 25 juni). Na-inschrijven tot een half uur voor de start.
10 juli	Zundert	Baanwedstrijd 3000 m snelwandelen voor ABCD-junioren, senioren en masters, start 14:00/15:00 uur

KEMPENLANDTOCHT VAN 6 OP 7 AUGUSTUS: MOOIE KANS OM DE BENEN EENS ECHT TE STREKKEN

Hij komt steeds dichterbij: onze eigen Kempenland. Als jullie plannen hebben om deel te nemen, wordt het stilaan tijd om gebruik te maken voor de mogelijkheid tot voorinschrijving. Dat kan nog tot uiterlijk 15 juli.

Op die datum vervalt de extra korting van € 6,00 voor de 110 km en € 4,00 voor de 80 km. Bovendien moet vanaf 15 juli een toeslag worden betaald van € 6,00. Het is dus wel de moeite waard om van dit voordeel gebruik te maken.

Zoals misschien niet algemeen bekend, blijft de extra korting voor onze leden en bondsleden wel geldig tot aanvang van de Kempenlandtocht op vrijdag 6 augustus aanstaande.

De 110 km vertrekt om 20:00 uur en de 80 km om 23:00 uur vanaf de kantine van de Kynologenclub, Kervel 3 Geldrop. Beide afstanden finishen voor zaterdagavond 19:00 uur.

LANGE AFSTAND DIT VOORJAAR ERG IN TREK

Lazen wij vorige maand al dat de Kennedymars van Sittard bij OLAT-leden en andere deelnemers goed in de smaak viel, gedurende april en begin mei heeft die trend doorgezet bij andere grote tochten in het land. Zowel de Kennedymars in Ridderkerk (georganiseerd door RWV) als die in Hilversum (De LAT) trokken veel deelnemers. RWV noteerde 160 wandelaars en De LAT boekte een record met 236 deelnemers.

OLAT was bij beide tochten goed vertegenwoordigd. En niet alleen daar. Bij de 65 Land van Cuijk finishten 17 OLAT-leden. Bij de 80 km in de Bollenstreek kwamen 6 personen van OLAT aan de start. De 60 km van Castricum kreeg last van de brand in Bergen en moest op het laatste moment worden omgelegd, waardoor de geplande afstand niet kon worden gerealiseerd. Het werden 54 km met 3 OLAT-leden aan de start. De 135 km van de Mergelland bleef zo'n beetje op hetzelfde niveau als 2009. Dit jaar kwamen er 13 leden van OLAT opdagen. Bij RWV in Ridderkerk waren 18 mensen van OLAT present.

Hilversum en Etten-Leur deden elkaar zichtbaar concurrentie aan in hetzelfde weekend. Etten-Leur bleef duidelijk zitten met een teleurstelling: daar waren in totaal maar 72 deelnemers, waaronder toch nog 8 van OLAT. Hilversum was deze keer duidelijk favoriet, met 23 OLAT-ers aan de start.

Vervolg op afgebroken trektocht door de Turkse bergen in 2008

Veel schapen, weinig water op de St Paul Trail

6 JUNI 2009

EINDHOVEN – EGIRDIR

We vliegen met Corendon Air, maar het vliegtuig blijkt overboekt te zijn en wij horen bij de laatste twintig passagiers die nog moeten inchecken. Een uurtje later mogen we mee met Onur Air.

In Antalya zijn we als eerste vanuit het vliegtuig bij het visumloket en hebben al snel een taxi naar de otogar (busstation). Met de bus naar Isparta komen we weer langs het vliegveld en 150 km verderop krijgen we service. Dit betekent dat we gratis mee mogen naar het 30 km verderop gelegen Egirdir. Daar gaan we naar het Lale pension, waar we ook vorig jaar geweest zijn. Ibrahim herkennen we nog. Hij vraagt waarom we niet gereserveerd hebben. We vertellen hem dat we niet wisten waar we vandaag uit zouden komen, evenals de komende acht dagen.

7 JUNI 2009

EGIRDIR – GÖKDERE – DAVRAZ SKI-LODGE

We liften naar Gökdere. Onderweg tanken we de brandstofjes vol met benzine voor de brander. Bij de route worden we door een vriendelijke Turkse man met de auto afgezet.

We hebben onze gps met de routes geladen, maar in Gökdere lopen we al meteen fout. Met hulp van de plaatselijke bevolking komen we toch bij de dam. Daar gaat het weer fout. We hebben moeite om de route te volgen en verliezen zo een uur. We lopen dwars de berg op naar het waypoint dat de gps aangeeft. Langzaam beginnen we de manier waarop ze hier markeren weer te begrijpen.

Dwars door een droge rivierbedding komen we midden in een grasgebied uit waar boeren aan het maaien zijn. Met z'n tweeën, de boer samen met de boerin. De boer vraagt of we suiker willen hebben, het blijkt (gekoeld) water te zijn. We krijgen wat te drinken en krijgen nog anderhalve liter voor onderweg. We bedanken hen vriendelijk en nemen afscheid. Net voor het natuurpark Kasnak komen we een Engels stel

Eigenlijk hadden Vincent en Jeannette de St Paul Trail (vernoemd naar de apostel Paulus die door dit Turkse berggebied is getrokken) in 2008 in één keer helemaal willen lopen. Maar al vrij snel ging een bergschoen van Vincent kapot en in de dorpjes onderweg was

geen schoenmaker te vinden die de losgeraakte zool kon oplappen. In Gökdere moesten ze wel stoppen.

Vorige zomer gingen ze terug om hun avontuurlijke trektocht door de Turkse binnenlanden af te maken. Opnieuw onder het motto: terug naar de basis. Dus zoveel mogelijk wild kamperen in de prachtige, ongerepte natuur.

met de auto tegen. Ze hebben hier een paar dagen geleden ook gelopen. Het stel woont hier en heeft Ibrahim vanmorgen nog gesproken over een Hollands wandelstel. Dat waren wij! Ook van hen krijgen we water, want alle bronnen in dit gebied blijken in juni droog te staan.

Het klimmen wordt serieus. Eerst zijn we langzaam aan gestegen naar 1400 m. Omdat we te weinig water hebben voor een overnachting, lopen we door naar de ski-lodge. Al klimmend komen we een paar boeren op een tractor tegen, die we om water vragen. Ze hebben ijs gehaald op de berg en we mogen wat in onze flessen proppen.

Even verderop komen we bij een herder, die ons uitnodigt voor de ay oftewel thee. Het armoedige onderkomen van de herder bestaat uit opgespannen witte plastic zakken. Er liggen kleden op de grond en we doen onze schoenen uit. De herder legt uit dat we vanwege zijn geloof de onderkant van onze voeten niet naar hem mogen wenden. We krijgen echter een complete maaltijd met brood, tomaat, komkommer,

kwark, honing, olijven, geitenkaas en nog meer thee. Later komen er nog vijf vrouwen bij, die ook thee drinken.

Alweer nemen we vriendelijk afscheid en lopen verder. De ski-lodge is toch nog verder weg dan we denken en net voor het donker komen we aan. Volgens het routeboekje zou er buiten achter een kraantje zijn. Na een korte

vin by tanken we water en komen even later bij een ongebruikte spoorlijn die we blijven volgen. Een paar kilometer verder blijkt dat onze route een paar honderd meter rechts en lager ligt. We kunnen er niet door de bosjes naar toe. Een stuk verder lijkt het meer open en wagen we de gok om af te dalen. Het is

zoektocht blijkt er een hele kamer (3 x 4 m) te zijn met een kraantje en licht en kleden op de grond.

We kunnen hier water drinken zoveel wel willen en hoeven ook geen tent op te zetten. Bij de lodge ligt een ski-lift en er worden hotels bij gebouwd. Vier gebouwen staan er, wachtend op de winter. Op een warme zomerdag als vandaag is het hier uitgestorven.

8 JUNI 2009

DAVRAZ SKI LODGE – BEDRE BEACH

Ons luxe onderkomen bevalt goed. s Ochtends ontdekken we ook nog een toilet dat we kunnen gebruiken. Als we weer op pad gaan, kiezen we voor de asfaltweg, terwijl we de onverharde weg moesten nemen. We geven de omschrijving maar de schuld, al is dit niet de laatste keer dat we verkeerd lopen. Een hond komt ons achterna om zijn schapen te beschermen. Een als waarschuwing geworpen steen houdt hem gelukkig op afstand.

Bij een militaire complex nemen we, zoals aangeraden door de schrijfster van het routeboekje, de omleiding-route om de bewakers niet te frustreren. Onder een grote boom houden we, in de schaduw, een koffie- en theepauze. Even verder liggen schapen in de schaduw onder een grote boom. We zijn op onze hoede voor een hond in de buurt en lopen met een grote boog om de kudde heen. De omgeving is prachtig. Hier en daar zien we een herder in een onderkomen van plastic zakken en katoenen zeilen. Een kachelpijp steekt uit het wankel tentgebouwtje.

We volgen een rivier tot een asfaltweg, alwaar de beschrijving ons opnieuw in de steek laat. We moeten naar beneden terwijl de weg aan weerskanten omhoog loopt. Verderop slaan we te vroeg af. Over geitenpaadjes tussen de struiken met kleine hulstblaadjes door, kuieren we linea recta naar het waypoint.

De zon staat strak aan de blauwe hemel. In het dorp Se-

een hele zoektocht. Wanneer we over de ijzeren spoorbrug gaan, kunnen we afdalen naar de weg.

We krijgen hier een lift naar Bedre Beach, waar we kunnen overnachten. We mogen gratis kamperen aan het meer. We nemen een duik en koken ons potje op n van de vele picknickbankjes. Langzaam wordt het donker.

9 JUNI 2009 -

BEDRE BEACH – KALKAN GEÇIDI

Om acht uur verlaten we de beach. We lopen verder richting Beydere. Bij het pompstation gaan we de berg op naar het dorp. Het kanaal met het opgepompte water uit het meer houden we links van ons. In het dorp willen vier honden ons van ons pad brengen. Midden in het dorp is een bron. Wanneer we Beydere uit lopen komen we vrij snel in een droge rivierbedding die we de hele ochtend en een deel van de middag volgen.

In het begin is het regelmatig nauw door de mini-hulststrui-

ken. Het is passen en meten met de rugzakken en onze blote armen en benen. Hier en daar lopen we een schrammetje op. Later wordt het rivierpad wat breder. Het blijft wel opletten met de stenen en soms zachte ondergrond. Zo nu en dan moeten we een drooggevallen waterval overwinnen. Zo klimmen we naar 1700 meter.

Bij een paar wilgen kunnen we weer drinken bij de bron. Schapen liggen onder de wilgen in de schaduw. Na een uurtje lopen zijn we bij een bron, weer met een aantal wilgen en dit keer ook een huis van een herder. Een hond groet ons op afstand, maar houdt het blaffen na vijf minuten voor gezien. We zetten ons tentje op. Niemand te zien tussen de ber-

gen. Vogeltjes fluiten, schapen bl ren hoog op de berg. Van takken en stenen is er een afrastering voor de schapen gemaakt. Tegen zonsondergang komen ze naar beneden lopen. De herder jaagt er een tiental schapen die niet bij de kudde lopen achteraan. Hij komt een praatje maken. German? No, Hollanda. We doen het bl ren van een schaap na en wijzen naar hem. Hij knikt ja, de kudde onder de boom is van hem. Later komt hij weer bij ons zitten en zoekt de berg af met zijn verrekijker naar verloren schapen. Met mijn verrekijker help ik mee.

10 JUNI 2009 KALKAN GEÇIDI – GÖLET OPEN AREA

We staan met de tent in de zon. Om 06.30 uur is het al zo warm dat we naar buiten willen. Als we weg lopen, komen de honden ons nog even uitblaffen. Met een rotgang komen ze op ons af totdat we hard fluiten en een steen oprapen. Als we deze later ook nog gooien, zwaaien ze definitief af.

We hebben een prachtig weids uitzicht over het meer. Als we naar Barla lopen, dalen we voor het dorp sterk af naar de moskee. We hebben hier met de verrekijker een shopje gezien, waar we inkopen doen voor de komende dagen. Terug naar de route, de berg op naar 1700 meter. Onder een boom bij een bron genieten we van de lunch en het prachtige uitzicht. Ook hier komt een herder een praatje maken. German? No, Hollanda. We lopen de berg over en worden bij zijn hut begroet door zijn honden. Wederom houden stenen de honden op afstand.

Soms verliezen we de markeringen in het weidse landschap. De gps brengt ons dan weer bij de route. Als we weer onder de boomgrens lopen, volgen we een pad in de schaduw. Bij een weide is een bron zijn, lezen we in ons boekje. Er staat een auto bij. Een hele familie (elf personen) zit op de grond en er dwarrelt rook op. Ze stoken een vuurtje om kip te grillen.

Even later rusten we uit op een steen en overpeinzen waar we onze tent neer kunnen zetten. Door een oudere man worden we uitgenodigd voor een maaltijd. Inmiddels weten we dat hij het zelf graag wil, nemen we de uitnodiging aan. Iedereen zit op het kleed op de grond. Brood, tomaat, geroosterde kip, een soort oliebollenbrood, geitenkaas, komkommer, paprika. Het hele kleed staat vol, alles lekker gekruid. We laten het ons goed smaken. Heel erg leuk om zo contact met de plaatselijke bevolking te hebben.

Met behulp van een woordenboek voeren we enkele gesprekken. De Turken verstaan geen Engels en van het Turks kunnen wij niets maken. We zoeken woorden in het Nederlands op en laten hen de Turkse vertaling lezen; zelfs het uitspre-

ken is voor ons een ondoenlijke zaak. Zo komen we toch het een en ander van elkaar te weten.

De oudere man, opa van de kinderen en kleinkinderen die er bij zijn, vraagt of we een foto willen maken en deze op willen sturen. In het busje ligt een baby in een hangmatje te slapen. Ook hier maken we een close-up van. De kinderen spelen met een fietsje. Na anderhalf uur zijn we klaar met eten en kletsen. Na de gebruikelijke thee zetten we een stukje verder onze tent op.

s Avonds nodigen ze ons nog een keer uit voor thee. Ze

waarschuwen ons voor de slangen die in dit gebied leven en vertrekken dan met de auto. We zorgen dat de slangen niet in onze spullen kunnen kruipen. De koeien en stieren die hier lopen maken nog ruzie en bevechten elkaar met hun lijven en hun geloei. De hemel betreft en wordt zwart van de wolken. In de verte horen en zien we het hevig onweren. Ons blijft dit gelukkig bespaard.

11 JUNI 2009 GÖLET - STRAND HAYANMEER

Liggen er geen slangen rond de rugzakken? Gelukkig niet. De wolken zijn weer verdwenen en we lopen van het grasveld het bos in. De route is hier goed te vinden. Langzaam dalen we af. Dan volgt een stuk waar we de markeringen niet kunnen vinden. We zien zelfs niet

waar het pad loopt. Bij een sterke afdaling schuift Jeannette een paar keer uit en loopt wat schaafwonden op. In de verte horen we alweer honden blaffen.

Eenmaal in het dal is er een open vlakte. De herder van de geiten komt een hand geven. De aanwezige honden blijven desondanks agressief. Na de open vlakte dalen we verder af. Met de gps vinden we het pension van Mustafa. Aan de weg heeft hij zelf een bordje hangen met zijn telefoonnummer. De man die volgens Ibrahim (van het Lale Pension) ons naar de overkant van het meer kan brengen. Hij belt meteen iemand die ons in het Duits kan vertellen wat de bedoeling is en wat we moeten betalen. Mustafa vraagt westerse prijzen: 35 TL per persoon. Volgens recente reacties was het nog

25 TL. We krijgen er wel een maaltijd bij. Na de traditionele picknick (erg leuk) worden we met een motorbootje overgezet. De zoon mag het bootje besturen. Op het meer is het rustig. Geen boten, zelfs bijna geen vissers. Zo n 25 minuten later zijn we aan de overkant. Daar zien we een aantal ooievaarsnesten op een lichtmast. De vogels klappen met hun snavel.

We lopen het brede pad af dat overgaat in een smal paadje. Met de gps blijven we op de route en vinden de volgende waypoints. Het is heet en we stoppen regelmatig om wat te drinken. Even over het strand, wat is het hier toch mooi! Een strak meer, zonder bootjes. In de verte zien we de bergen die het meer insluiten.

We verlaten het strand omdat we anders door diep water moeten. Dan horen we beneden weer honden blaffen. Even later zien we een kudde geiten. We moeten omhoog om de honden te omzeilen en klauteren over de geitenpaadjes. De honden en geiten lopen in dezelfde richting en blijven ons voor.

Vanaf de berg zien we dat de honden en geiten zich verzamelen, precies op de plek waar wij onze tent op willen zetten. Er zou ook een bron zijn. De honden blijven goed bij de boom, de geiten (± 150) liggen in de schaduw. Gewapend met stenen lopen we naar beneden.

Op het strand zien we niet de beloofde bron. We moeten water hebben: het is nog vier of vijf uur lopen naar de volgende bron, lezen we in het routeboekje. Bij het meer hangt een emmer. Dit is de bron. Luchtbellen borrelen omhoog uit het water, dat erg helder is. We vullen onze flessen en drinken wat. In de verte roept en fluit de herder naar zijn geiten. Als we hem in het zicht krijgen, zwaaien we. Hij zwaait terug en komt naar ons toe gelopen. Eenmaal beneden legt hij meteen uit waar de bron is. Een stukje verderop graaft hij op het strand wat kiezels weg. Het water komt zo uit de grond. Hij jaagt zijn geiten en honden vanonder de boom weg. De honden zien er gevaarlijk uit, met grote ijzeren ringen met scherpe punten om hun hals.

We zetten ons tentje alsnog onder de boom op. De herder heet Yasar en heeft een zoon die Engels spreekt. Hij belt hem, maar de zoon neemt niet op. We praten nu via wat

handgebaren en het woordenboekje. Na een gezellig gesprek vertrekt hij met zijn vee en honden de bergen weer in. We hebben het strand voor ons alleen en nemen een verfrissende duik in het meer. Ook onze kleren kunnen we wassen.

De zon schijnt en droogt onze kleding die aan een lijn aan de boom hangt. We zien hagedissen, krabben en schildpadden. Boven op de helling grazen nog een paar schapen. In een prachtige omgeving krijgen we een mooie zonsondergang te zien.

12 JUNI 2009 STRAND HAYANMEER - BRON BIJ TIRTAR

We verlaten ons gedenkwaardige strandje en winnen snel hoogte. Eerst naar 1030 meter en later naar 1100 meter. Het pad is steil. We moeten goed kijken waar we onze voeten neerzetten. Het klimmen gaat langzaam, maar gelukkig is de markering wel goed te vinden. Midden op de berg houden we een koffiepauze. Het uitzicht blijft: aan de ene kant bergen met sneeuw, aan de andere kant redelijk kale bergen met hier en daar wat bomen.

Op en om het meer heerst een serene rust. Er is niets en niemand te zien. Een paar vogels, schildpadden, libelles, kevers, spinnen, vliegjes en nog tienduizend ander diertjes en insecten die we niet meteen zien. We lopen veel door spinnenwebben, die tussen de struiken en bomen gespannen zijn. Nadat we weer naar het meer zijn afgedaald, houden we een lange pauze onder een oude boom aan het water. Nog een uurtje over een tractorspoor en we zijn bij de bron. Mensen komen met het hele gezin, met tractor en kar, water halen bij de bron. Achter op het voertuig staan dan jerrycans waarmee ze het water meenemen.

Later op de middag zetten we onze tent op. Een oud fotogoniek mannetje vult bij de bron zijn fles. Even later rijdt hij op zijn ezel weer weg. sAvonds ontrolt zich een spectaculaire onweersbui boven het meer. Door de zon heeft de lucht alle kleuren. Paars, roze, blauw, zwart. Een waar schouwspel. Het regent slechts een minuut.

-Vincent & Jeannette van Boerdonk-

(Wordt vervolgd)

PRIKBORD

ENQUÊTE OVER CLUBREIZEN PAKT POSITIEF UIT, MAAR WENSEN ZIJN ER OOK

Alle deelnemers aan de clubreis naar Longfaye (24 april) hebben bij de gebruikelijke info-brief ook een enquêteformulier ontvangen. Daarin werden algemene vragen gesteld over de geboden reizen en de verzorging. Reisleider **Toon van Wordragen** heeft ongeveer 20 reacties teruggekregen. Deze waren allemaal positief, met de kwalificaties 'goed' en 'voldoende'.

„Altijd geweldig weer en weer altijd gezellig”, luidde een van de toegevoegde opmerkingen. „Hartstikke goed, doorgaan zo!!!” liet iemand anders weten. En: „Ga in ieder geval door met de organisatie van de clubreizen en het weekend.” Een

mooie opsteker voor de commissie Clubreizen.

Daarnaast konden de reizigers zelf nog ideeën en tips aandragen. Hierbij kwamen de volgende suggesties naar voren:

– „Is het mogelijk vaker te wandelen in de Voerstreek, Monschau en Zuid-Limburg?”

– „Graag wat vaker de minder bekende GR-routes aanbieden, zoals GR 14, GR 563, GR 576, etc. en in de Eifel.”

– „Het hoeft niet altijd in België, het mag ook wel eens voraan in Duitsland zijn. Dan is de reistijd korter.”

– „Als iedereen eerder dan gepland op het eindpunt is, ook eerder huiswaarts vertrekken.”

– „Als de olieprijsen omlaag gaan ook de prijs weer aanpassen.”

– „Clubreizen zijn een stukje promotie voor OLAT, dat mag ook best eens niet

kostendekkend zijn. M.a.w. de club mag daar best een stukje bijdragen in de kosten.”

Toon is blij met de respons op de enquête: „Zo weten we een beetje wat de verschillende deelnemers leuk vinden. Als wij het programma voor het jaar 2011 gaan vaststellen, kunnen we daar rekening mee houden.”

„Helaas kunnen wij niet zo heel ver uit de buurt de GR-routes plannen, want deelnemers uit Sint-Oedenrode, ons eerste opstappunt, zitten regelmatig al een uur of drie in de bus. Dat beperkt natuurlijk wel onze mogelijkheden. Ook kunnen we niet altijd meer in elke startplaats een café vinden waar we zo vroeg al terecht kunnen. Terwijl een kop koffie na drie uur busen meestal wel smaakt. En zo heeft alles zijn voor- en nadelen.”

DE FAMILIE ROSS LOOPT HET AIRBORNEPAD

Hallo allemaal,
Ik ben **Caitlin** Ross, ik ben 9 jaar en heb het Airbornepad gelopen en dat was van Lommel naar Arnhem. Dat is 220 km lopen. Mijn broertje is 7 en mijn broer is 11 jaar en wij hebben het in 12 etappes gelopen.
Het was de bedoeling om het in 11 etappes te lopen maar 1x was het zulk slecht weer dat we eerder gestopt zijn. De laatste wandeltocht hebben wij op 5 mei gelopen. In Arnhem waren er activiteiten omdat het Bevrijdingsdag was. Er waren parachutisten en stuntvliegtuigen, je kon ook 'legerbroek hangen'.
Groetjes Caitlin Ross

Hallo allemaal,
Ik ben **William** Ross, ik ben 11 jaar. Ik heb niet alleen het Airbornepad gelopen, dat heb ik gedaan met mijn broertje (7 jaar) en mijn zusje (9 jaar) en papa en mama en onze lieve hond Duncan!!
We zijn begonnen in de zomervakantie op 21 augustus, we liepen toen 7 etappes. In de herfstvakantie liepen we 1 etappe, in februari liepen we 3 etappes en toen was het nog wachten tot het voetveer weer zou varen voor de laatste etappe.
De tocht kwam eigenlijk door de bevrijders van Nederland. Je komt ook langs veel oorlogsgraven en bruggen en ook langs een paar bunkers. Je komt ook langs veel monumenten. Je loopt ook soms in een bos, dat is dan even lekker koel in de zomer. Als je soms in een dorpje loopt moet je een stempel laten zetten, dan kan je na afloop van de tocht een oorkonde krijgen.
Groeten van William Ross

Ik ben **Anthony** Ross en ik ben 7 jaar. We hebben veel herdenktekens gezien. Het mooiste verhaal was over Joe Mann. Die soldaat was zelf aan 2 armen gewond en lag met andere soldaten in een greppel. Toen viel er een granaat maar Joe Mann kon die granaat niet terug gooien. Hij ging er toen op liggen, hij was toen dood maar hij had wel het leven gered van de anderen.
De laatste wandeldag kwamen we langs Airborne Museum Hartenstein, en daar was onze stempelpost, we kochten drie stokplaatjes. Er stond ook nog een tank.
Nu gaan we verder met een andere wandelroute: Rondom de Sint Jan.
Groetjes van Anthony Ross

Indoorcomplex in Apeldoorn heeft te steile bochten

Afgekeurde wedstrijd baan kost Klaas z'n NK-record

Het zal je maar gebeuren. Je leeft helemaal voor je sport, en je stelt er eer in om de beste prestaties neer te zetten. Bij het NK snelwandelen in 2009 verbeter je zowaar het nationale record in jouw leeftijdsklasse. En dan krijg je goed een jaar later te horen dat dit record niet wordt erkend. En waarom? Omdat de wedstrijd baan waarop je dat record hebt gelopen, niet blijkt te deugen. Foutje van de bouwer. Dankuwel.

Het overkwam **Klaas Bakker**, die vorig jaar op 21 februari in Apeldoorn meedeed aan het NK 5000 m snelwandelen voor Masters (de geuzennaam voor oudere atleten). Op de gloednieuwe wedstrijd baan zette hij een prachtige tijd neer van iets meer dan 31 minuten. Een nieuw record in zijn leeftijdsklasse van 70-plussers. Dit voorjaar kwam de domper. Extra zuur voor hem is, dat in februari 2010 zijn concurrent **Willem van der Bijl** (RWV) in Gent een tijd neerzette van ruim 32 minuten, dus een minuut trager dan hij. En die tijd wordt wel erkend.

Klaas, net 73 geworden, ziet de bui al hangen. Bij de Masters gelden leeftijdsklassen van telkens vijf jaar. Als je rond de vijftig bent, maakt dat nog niet zoveel uit. Maar bij zeventig- en tachtigplussers beginnen de jaren echt te tellen. Onze sportman is er niet zo zeker van of hij zijn kunststukje van 2009 volgend jaar kan herhalen als hij meedoet aan het EK indoor snelwandelen in Gent. De kans daarop is in elk geval weer iets kleiner geworden.

VERWRONGEN VOETEN De deelnemers vonden destijds zelf al dat die baan van het moderne Omnisport-complex wel erg steile bochten had. In elk geval heel anders dan in Gent, waar de voorgaande decennia het NK indoor snelwandelen werd gehouden – dit bij gebrek aan een goedgekeurde wedstrijd baan in eigen land. „In die bochten verwing je je voeten helemaal. Ik heb er zelfs een blaar door opgelopen”, vertelt Klaas. Overigens is hij niet de enige gedupeerde van het NK 2009. Ook de Nederlandse snelwandelrecords van **Harold van Beek** (RWV) en de Brabantse atlete **Riet Jonker** werden naar de prullenbak verwezen.

De oorzaak van dit alles moet gezocht worden in het feit, dat in Omnisport Apeldoorn de atletiek en de wielersport onder één dak zijn samengebracht. Vanwege die wielersport werd het allemaal wat krap en moest de architect enkele kunstgrepen uithalen met de 200 meter baan waar de snelwandelaars (en hardlopers) hun wedstrijden op afwerken.

En daar ging het mis, zo is nu gebleken. De rechte stukken zijn wat langer uitgevallen dan normaal, waardoor de bochten scherper werden. En vanwege de middelpuntvliedende krachten in zo'n bocht is de helling dus ook steiler gemaakt dan de bedoeling was.

REGELS ZIJN REGELS Wie gaat er eigenlijk over zo'n wedstrijd baan? Dat is in eerste instantie de KNAU, de Koninklijke Nederlandse Atletiekunie, waarbij ook OLAT is aangesloten, juist vanwege die wedstrijden.

Maar daarboven zweeft nog een internationaal gezelschap: de

internationale atletiekfederatie. En het is deze IAAF die bepaalt waaraan een wedstrijd baan moet voldoen, willen de daarop gevestigde resultaten ook echt meetellen. De KNAU loopt wat dit betreft in de pas met de IAAF. Geen certificaat? Dan ook geen records. Zo zijn nu eenmaal de regels.

TOEZEGGING Toen de baan in Apeldoorn vorig jaar in gebruik genomen werd, had de IAAF daar nog geen oordeel over geveld. Toch besloot de KNAU om het NK maar alvast terug te halen naar Nederland. Dat gebeurde omdat de gemeente Apeldoorn, die eigenaar is van het Omnisport-complex, tijdens de bouw had toegezegd dat de keuring een (geplande) formaliteit zou zijn. Met de bouw zelf had de atletiekunie geen bemoeienis, zo laat KNAU-woordvoerder Stefan Beerepoot weten.

Pas dit voorjaar werd duidelijk dat de IAAF de steile hoeken niet accepteerde. Het door Apeldoorn ingehuurd architectenbureau neemt alle schuld op zich. Deze zomer zal het euvel worden verholpen. Dat betekent overigens niet dat de Omnisport-baan dan meteen is goedgekeurd. Na de verbouwing moet eerst de IAAF weer langs komen. En dan is het maar afwachten hoe lang het duurt voor het certificaat alsnog wordt afgegeven. De Atletiekunie heeft hierop geen invloed, zegt Beerepoot.

Desondanks overweegt de KNAU niet om tot die tijd toch maar weer uit te wijken naar Gent of een ander buitenland, waar wel geldige records kunnen worden neergezet.

BEWUST RISICO Klaas Bakker vindt het vreemd dat de atletiekunie bewust dit risico heeft genomen. En nog steeds neemt, hoewel er geen juridische verplichtingen bestaan tussen KNAU en Omnisport. „Je gaat toch geen officiële wedstrijden houden op een baan die nog niet gekeurd is”, moppert hij. Natuurlijk is het fijn als Nederlandse atleten voor hun kampioenschappen niet meer naar het buitenland hoeven. Nederland beschikt al heel lang niet meer over een goede accommodatie voor nationale en internationale wedstrijden. Klaas heeft nog meege maakt dat die plaatsvonden in de Haagse Houtrusthallen. „Maar daar vielen op het laatst de brokken beton naar beneden.”

-MK-

Zowel Klaas als Boetje haalde op deze baan een medaille. Die mogen ze houden.

Wandelen door het 'openluchtmuseum' van de Betuwe

Bloesem o Bloesem, waar zijn jij?

Bloesem of geen Bloesem, dat is de vraag als ik zaterdag 17 april jl. richting Geldermalsen rijd voor de jaarlijkse Bloesemtocht. Een mega-evenement dat elk jaar op de 3^e zaterdag van april georganiseerd wordt. Tot in de puntjes mag ik wel zeggen

Mooi is de wetenschap dat je inschrijfgeld naar het Rode Kruis gaat en je daarmee mensen helpt.

De start is altijd op het veilingterrein van de Koninklijke Fruitmasters. Hier wordt veel entertainment aangeboden en natuurlijk veel vers fruit verkocht. Vanuit dit terrein ga je als wandelaar direct een boomgaard in. De vroege wandelaars werden getraceerd op een gratis douche, omdat de tuinders de boompjes aan het besproeien waren om ze te beschermen tegen de vorst (echt waar).

De route loopt elk jaar zoveel mogelijk langs de rivier de Linge waarover onze eigen Landmacht bruggen slaat, zodat wij wandelaars dan weer op plekjes kunnen komen die anders niet bereikbaar zijn. Je wandelt westwaarts over het landgoed Heerlijkheid Mariënwaerd, wat je wel het openluchtmuseum van de Betuwe kan noemen.

We komen door Beesd, Rhenoy, Rumpt en Enspijk. We zien versierde en draaiende molens, pittoreske huizen, leuke smalle straatjes, lammetjes, ezels, kamelen en veel, heel veel fruit-

bomen. Ik word links en rechts ingehaald door wandelaars en ook door een eenzame haas die in razend tempo maakt dat-ie wegkomt. Daarna gaan we via de Deilsedijk weer terug naar het veilingterrein, onder het toezicht van de plaatselijke bevolking.

Is er nou bloesem? Eh nee, geen bloeiende bomen. Schitterend weer, dat dan weer wel.

Ik lees de dag na de Bloesemtocht op hun website dat er ruim 31.000 mensen meegelopen hebben. En dat ik dan in die mensenmassa toch nog bekenden tegenkom, dat is wel opmerkelijk. Voor wie geïnteresseerd is om volgend jaar mee te doen: noteer dan alvast 16 april in je agenda!

-Ingrid Tromp-

CONSTANT AAN DE WANDEL

Zeeuwse Wandeldriedaagse in Goes

Op woensdag 12 mei vertrok ik 's morgens per trein vanuit Baarn naar Goes, waar ik tegen de middag aankwam. In nam mijn intrek in Hotel Jersey, mijn logeeraadres tijdens de Wandeldriedaagse. 's Middags had ik de tijd aan mezelf.

Op donderdag 13 mei liep ik naar het Edu-delta College aan het Stationspark, waar de start was van de wandelingen. Om 8:30 uur begon ik aan de 20 km, terwijl anderen op de langere afstanden al eerder waren vertrokken. We wandelden langs vele industriegebieden van Goes. Daarna volgden we de binnenwegen, met oversteek van enkele drukke wegen. Dan via fiets- en grindpaden langs weilanden en bosschages. In 's-Heer Hendrikskinderen hadden we een rust in café Oranjeboom.

Na de rust weer langs voet/fietspaden langs weilanden en parken, om uiteindelijk terug te komen in Goes, waar in eet-huis De 4 Linden de volgende rust was.

Via stadsparken, door de stad en vervolgens weer via industrieterreinen bereikten we de finish.

Het was droog en winderig weer. Er gingen 676 wandelaars van start, van wie 349 op de ééndaagse.

Op vrijdag 14 mei weer om 8:30 uur van start gegaan op de 20 km. We passeerden opnieuw de industriegebieden. Daarna via binnenwegen en fietspaden met bospaadjes tussendoor. In Heinkenszand hadden we een rust in restaurant Stelleplas. Via voetpaden liepen we daarna rondom de plas. Toen weer langs de industriegebieden van Heinkenszand. Via fietspaden langs weilanden en bosschages liepen we verder naar 's-Heer Hendrikskinderen, waar in café Oranjeboom de rust was. Op weg daarheen kwamen we door het dorp. Na het verlaten ervan gingen we via fietspaden en langs fabrieken weer naar Goes, waar de finish was.

Het was zonnig weer. Deze dag startten er 556 wandelaars, van wie 229 op de ééndaagse.

Op zaterdag 15 mei om 8:30 uur wederom

van start gegaan op de 20 km. We wandelden weer langs de industriegebieden van Goes, waarna we via binnenwegen en fietspaden naar 's-Gravenpolder liepen. Daar was de rust in eetcafé De Smidse.

We vervolgden onze route via graspaden in natuurgebied De Poel. De tweede rust was in in het gebouw van tennisvereniging De Lichte Wolk in 's-Heer Abtskerke. Na de rust ging het verder langs weilanden, via binnenwegen en fietspaden. Onderweg ergens op een verzorgingspunt kregen we een stukje pannenkoek. We zetten de tocht voort via fietspaden en later bospaden. In Goes passeerden we weer de industriegebieden op weg naar de finish.

Het was eerst zonnig en daarna wat meer bewolkt. Er gingen 574 wandelaars van start, van wie 249 op de ééndaagse.

Het parcours van de driedaagse was afwisselend mooi. Na afloop reisde ik terug naar Baarn met weer driemaal een overstap. Tegen 19:00 uur kwam ik thuis.

-Constant Dedel-

Piet Jansens en Wim Veerman vervolgen hun weg dwars door Engeland en Schotland:

Van Land's End naar John O'Groats (3)

ZONDAG 6 SEPTEMBER 2009

7e ETAPPE: 32 KM

ALSTON-TWICE BREWED

Na een prima ontbijt vertrekken we om 09:00 uur. Het is bewolkt, maar wel droog. Omdat we gisteren een nieuwe route hebben gemaakt, wandelen we naar het station van Alston en gaan de South Tyne Trail op. Er ligt nog een smalspoorlijn van ongeveer vijf mijl naar Kirkhaugh met oude stoomtreintjes voor toeristisch gebruik.

Wij nemen het voetpad er naast en komen langs de oude werkplaats voor stoomlocomotieven. Er staat een locomotief warm te draaien en de machinisten zitten er naast een bak koffie te drinken. Ze willen graag op de foto naast de locomotief. We kunnen met de trein mee, maar moeten dan wel een uur wachten voordat hij vertrekt. Wij gaan wel lopen.

De trail is gemarkeerd met wegwijzers, maar je kunt natuurlijk niet verkeerd lopen langs een spoorbaan. Na het stationnetje van Kirkhaugh zijn de rails allemaal weggehaald. Het spoor ligt er een beetje rommelig bij en je kunt zien dat men bezig is een nieuwe ondergrond aan te brengen voor wat een asfaltfietspad wordt. We houden het pad aan en komen om 10:00 uur bij het station van Slaggyford.

Oh, Doctor Beeching

De wachtkamer van het oude stationsgebouw is open en daar houden we koffiepauze. Een mevrouw die in de tuin werkt van een grote villa aan de overkant zegt dat de villa van de vroegere stationschef was. Volgens haar komt de trein not soon.

Het doet allemaal denken aan de prachtige Britse komische tv-serie van *Oh, Doctor Beeching*, waarin de sluiting van veel spoorlijntjes en stationnetjes in

In deze derde aflevering van de LEJOG-wandelerie pakken we de draad weer op in het marktstadje Alston. Piet en Wim besloten hier een alternatief te nemen voor de Pennine Way die ze tot dan toe volgden: de South Tyne Trail. Een nieuwe fietsroute over het in onbruik geraakte spoorlijntje uit de tijd van de loodmijn-industrie. Zou het nu eindelijk eens beter weer worden?

Engeland op de hak wordt genomen. In werkelijkheid was Mr. Beeching de minister van Transport, die belast was met de sluiting van honderden onrendabele spoorlijnen.

We gaan verder met de route en na het dorp Knarsdale ligt er een prachtig fietspad voor ons. Kaarsrecht en kilometers lang. Dat is erg gemakkelijk lopen en een stuk prettiger dan de voorgaande dagen door het natte, zompige moeras. Jammer dat het, zoals tot nu toe elke dag, weer begint te regenen.

Na ongeveer zeven kilometer komen we aan bij het Lambley Viaduct, het meest opvallende object op deze spoorlijnroute. Het is in 1852 gebouwd door de Newcastle & Carlisle Railway Company. In 1996 is het viaduct gerestaureerd en onderdeel geworden van de Pennine Cycleway. Het heeft zestien grote bogen van steen en is 800 meter lang, 110 meter hoog en 11 meter breed.

Het is inmiddels al middag geworden, en we houden op een bankje naast het viaduct onze lunchpauze. We volgen nog steeds de oude spoorbaan. Een wegwijzer bij het dorp Coan-

wood geeft aan dat het nog vijf mijl is naar Haltwhistle; dat gaat redelijk snel. Vlak voor het stadje verlaten we het fietspad en is het even zoeken om in het centrum te komen. Er ligt een nieuwe rondweg en daarom zijn de kleine weggetjes wat omgelegd.

De muur van Hadrianus

We lopen om 14.00 uur het winkelstadje in en hebben wel trek in een warme lunch. Tijdens een kop soep met broodjes discussiëren we over de route naar de B&B Twice Brewed, nog ongeveer een uur lopen. Wim wil per se een stuk van de Hadrian Wall meenemen en dat is een uur extra gaan. Omdat we tijd genoeg hebben, leggen we onze route een stukje om.

In het jaar 43AD begon de Romeinse keizer Claudius met de verovering van Britannia. Hoewel de Engelsen al veel binnenlandse veldslagen hadden geleverd, waren ze geen partij voor de 50.000 goed getrainde Romeinse soldaten. Het duurde echter tot het jaar 80 AD voordat de Romeinen de Caledonische stammen (Schotten) in het noorden had verslagen. Deze stammen bleven voor veel onrust zorgen waardoor veel troepen noodzakelijk waren.

In het jaar 122AD gaf keizer Hadrianus het bevel tot het bouwen van een verdedigingsmuur tussen Wallsend op Tyne aan de Noordzee en Bowness op Solway aan de westkust. In eerste instantie werd de muur gestapeld met brokken turf, maar al snel werd turf vervangen door stenen. Op sommige plaatsen werd de muur wel vijf meter hoog. Op elke mijl werd een zogenaamde mile-castle geplaatst met onderkoms voor de bewakers. Verder waren er wachttorens en grote forten. Vlak daarachter kwam nog een tweede verdedigingswal, het Vallum.

Nadat de Romeinen een paar honderd jaar later vertrokken, werd in de loop der eeuwen de muur grotendeels gesloopt. Hij verdween onder de straten van Newcastle en ook werden er boerderijen mee gebouwd. In de jaren negentig van de vorige eeuw is men begonnen met de restauratie van de muur, een aantal forten en mile-castles. De National Trust (bij ons Natuurmonumenten) heeft Fort Housesteads (Verovicium) helemaal in vroegere Romeinse staat teruggebracht; het is nu ingericht als bezoekerscentrum.

Achtbaan

In 1995 is men begonnen om langs de Hadrian's Wall een LAW te ontwerpen. Deze route van 132 km werd in mei 2003 opengesteld en ook de Pennine Way gaat een stuk langs de muur. Vanaf Haltwhistle nemen we de weg die bij Mile-Castle 42 op de Hadrian's Wall komt. Het pad erlangs wordt ook wel omschreven als een achtbaan en het is inderdaad behoorlijk moeilijk lopen op dit op- en neergaande terrein. Naar het noorden toe is het een spectaculair uitzicht op de uitgestrekte laagvlakte richting Schotland.

Wij gaan bij een wegwijzer naar Winsfield Farm de Hadrian's Wall af en dan is het nog een kilometer naar het gehucht Twice Brewed, dat bestaat uit een paar hotels, restaurants en een jeugherberg. We arriveren om kwart over vijf bij de Twice Brewed Inn, melden ons aan bij de bar en bestellen onze gebruikelijke pint of lager. Na het avondeten zitten we nog een tijdje in de lounge. Een groepje muzikanten speelt mooie folk-songs en met een wijntje erbij wordt het een gezellige avond.

MAANDAG 7 SEPTEMBER 2009- 8^e ETAPPE: 26 KM TWICE BREWED-BELLINGHAM

Na een voortreffelijk ontbijtbuffet maken we er meteen ook maar een lunchpakket bij, want er zijn onderweg geen dorpjes. Als we naar buiten gaan mierzert het iets en het is behoorlijk fris. We gaan om 09.00 uur de B-6318 op tot aan Once Brewed en slaan daar af naar de

Hadrian's Wall. Bij Steel Rigg klimmen we via een steile trap van opgestapelde keien de Peel Crag op. Eenmaal boven genieten we van het prachtige uitzicht, je kunt mijlenver uitkijken over het Northumberland Natuurpark.

De Sycamore Gap is ook weer zo'n smerige insnijding in de bergrug, dus steil er af en loodrecht omhoog naar Highfield Crag. Toch is het minder inspannend dan gisteren want de stukken tussen de gaps zijn vlakker.

Het is ondertussen droog weer geworden en de zon probeert door de wolken te breken. We passeren Mile-Castle 39 die mooi gerestaureerd is en gaan door een paar weilanden, over Hotbank Crag's verder langs de muur. Bij Rapihaw Gap gaan we de bergrug af en hier verlaat de Pennine Way de Hadrian's Wall. In de doorgang staat een hek met een bankje en we vinden dat om 10.30 uur een mooie plaats voor onze eerste koffiepauze.

Twee mannen komen de bergrug af en komen naast ons zitten voor een korte rust. Ze gaan net als wij naar Bellingham en wandelen de gehele Pennine Way in twaalf dagen, voor een goed doel. Na de koffie wandelen we gezamenlijk verder. George en Chris vinden het wel prettig om op te trekken met (volgens hen) ervaren wandelaars want zelf wandelen ze eigenlijk nooit.

Dichtbij Schotland

Het kuddespoor door ruig moerasland is natuurlijk weer een en al blubber en dus hebben we al gauw natte voeten. Bij een splitsing moet het kompas er aan te pas komen, want markeringen zijn niet te vinden. We zijn weer terug op de Pennine Way!

We steken de Jenkins Burn over en merken aan de namen dat we dichtbij

Schotland komen. Een burn is namelijk de Schotse naam voor rivier of beek.

We lopen tussen de twee grote meren Bromlee Lough en Greenlee Lough door, restanten van de laatste ijstijd. Als we het grote Wark Forest ingaan, zijn we blij van het moeras af te zijn. De blijdschap is evenwel van korte duur want een markering van de PW geeft aan dat we een smal bospaadje in moeten en de volgende kilometers zijn een grote blubberzooi.

Bij een bruggetje over een beek is een open veld en hier houden we een lunchpauze terwijl we wat kleren uithangen om in de zon te drogen. De slogan van George: *Don't sunbathe on a bog. The mud be good for your skin, but not when you are two feet below the surface.* (Niet zonnebaden in een moeras. De modder is dan wel goed voor je huid, maar niet als je een meter onder de oppervlakte ligt).

Nieuwe bossen

Na het eerste bos gaan we de open heidevlakte van Hawk Side op. Deze keer zijn de paden gelukkig niet zo nat. Er staat een paaltje met pijlen naar rechts en naar links. Ook nu doet het kompas goed dienst en even later wandelen we het tweede bos van het Wark Forest in. Natuurlijk zijn het hier weer allemaal modderpaden.

Het Forest maakt deel uit van het immens grote Kielder Forest dat in de jaren tachtig is aangeplant. Toen ik in die jaren bij de Koninklijke Luchtmacht werkte, vloegen we regelmatig met helikopters naar Schotland en hebben we gezien hoe dit bos aangeplant werd. Na het bos komen we uit op een stukje verharde weg en bij Ladyhill Farm vullen we allemaal onze bidons met vers wa-

ter. Daarna volgt het derde en laatste stuk nat bos.

We dalen af in het dal van Fawly Sike en na een korte, steile klim over de Langlee Rigg gaat het ineens steil omlaag naar Warks Burn. Over de beek ligt een mooie houten brug, diep verscholen tussen de struiken. Dan door het ruige gras steil omhoog naar Horneystead Farm. Bij de boerderij houden we een korte pauze. En omdat we denken dat we alle modderpaden voor vandaag achter de rug hebben, doen we schone sokken aan.

Thermosfles kwijt

Dan kom ik tot de ontdekking dat mijn thermosfles weg is; hij zit niet meer in het zakje aan de buitenkant van de rugzak. Terwijl de anderen wachten ga ik gauw een eind terug en vind geluk-

kig mijn fles weer terug bij de beek. We vervolgen de PW en wandelen nu van boerderij naar boerderij.

Na Linacres Farm wordt het een asfaltweg die we aanhouden door het gehucht Hetherington. In de verte zien we een lange steile rotsmuur, de Shitlington Crags en daar gaat onze route dwars door heen. We hebben er nog geen idee van hoe je daar omhoog kan. Toch is het vrij simpel: een smal zig-zagpaadje leidt naar de top van de

muur en dan wandelen we over een hoogvlakte naar de straalzender die we verderop zien.

Na de zendmast houden we de route aan tot we bij de B-6320 uitkomen die naar Bellingham gaat. We passeren de camping waar de camper van Chris en George staat, maar zij gaan nog een mijl of vier verder en worden dan met een auto opgepikt. Om 16:45 uur lopen we het dorp Bellingham in en nemen afscheid van onze wandelvrienden. Terwijl zij het dorp weer uitlopen, gaan wij de supermarkt in voor onze dagelijkse boodschappen en zoeken daarna ons overnachtingsadres op.

DINSDAG 8 SEPTEMBER 2009 9^e ETAPPE: 25 KM BELLINGHAM-BYRNES

Vandaag weten we het zeker: als het weer goed blijft wordt het een gemakkelijke etappe. We hebben de beschrijving er nog eens op nagelezen en de PW-wandelaars wordt ten sterkste afgeraden om het parkoers volgens het boekje te lopen indien het regent, of als het al een tijdje geregend heeft. Net als Chris en George houden ook wij daarom de alternatieve route aan naar Byrness. Dat is eigenlijk de oude route en die gaat over landwegen in plaats van door het natte moerasland. De afstand is niet meer dan 25 kilometer, dus wordt geen latertje.

We kunnen pas om 09:15 uur vertrekken en in het dorp trekt Wim nog wat Britse ponden uit de muur. We nemen de B-6320 die naar Otterburn gaat. Er staat een stevige wind en soms miezert het wat, het lijkt wel herfst. De fleecetrui en het windjack blijven voorlopig nog aan.

De weg gaat door de Hareshaw Valley en na ongeveer vijf kilometer slaan we een nog smallere weg in naar Sunday-sight Farm. Bij de boerderij kletsen we even met de boerin en een man die voor Nature Reserve (bij ons Natuurmonumenten) werkt. Zij vinden het een

juiste beslissing dat we de alternatieve route hebben genomen, want het moerasland is onbegaanbaar.

In de schuur houden we op een baal hooi een koffiepauze en we volgen daarna de slingerende weg door het totaal verlaten landschap van Blackburn Common. We zullen de hele dag niemand tegenkomen. Nadat we Gibshiel Farm zijn gepasseerd lopen we het Gibshiel Forest in. Ook dit bos hoort, net als de bossen van gisteren, bij het Kielder Forest, het grootste boscomplex van Groot-Brittanni'.

Het loopt niet prettig want de weg is bedekt met een dikke laag grof grind. We proberen maar een beetje langs de kant te lopen. Het volgende bos heet Redesdale Forest en er verandert verder niets aan de bomen. Alleen begint het weer eens te regenen en moeten de jacks weer aan.

Niemand thuis

Het gehucht Blakehopeburnhaugh, ruim vier mijl verderop, bestaat uit drie boerderijen en bij de eerste zien we een mooi afdak waar we onder kunnen zitten voor de lunchpauze. Er is niemand thuis en we plaatsen de tuinbank onder het afdak zodat we droog en uit de wind zitten. Je moet er in deze weersomstandigheden toch altijd maar proberen het beste van te maken. We hebben nu ongeveer twintig kilometer afgelegd.

Het is twee uur in de middag als we weer opstappen en de Pennine Way vervolgen. We passeren een informatiecentrum (natuurlijk gesloten) en gaan de brug van de Blakehope Burn over. Automatisch blijven we de weg volgen, maar dat is toch verkeerd want we lo-

pen met een grote bocht weer terug het bos in. We hadden een tweede brug die over rivier de Rede gaat, over het hoofd gezien. We gaan alsnog de brug over en langs het gehucht met de langste plaatsnaam; Cottonshopeburnfoot. Voordat je het uitgesproken hebt, ben je er al voorbij.

Typische grapjes

Nu volgen we de oever van de rivier en zoals gewoonlijk is dat een weer eens een blubberpad. Het is weer een paar kilometer glibberen en glijden tot we bij een drukke, verharde weg uitkomen die naar de A-68 gaat. Gelukkig is er naast de weg een paadje door de berm. We passeren een benzinstation en op de muur van het naastgelegen caf

staat een bord dat we welkom zijn in het eerste en laatste caf van Engeland. Dat zijn van die grapjes die je altijd wel ergens bij een grens tegenkomt en we zijn nu vlak bij de grens met Schotland. Het caf is evenwel gesloten. Het is nog een kilometer naar Byrness,

een klein dorpje met maar een paar straten. Er zijn geen winkels of pub, alleen een groot, duur hotel langs de A-68. Alle B&Bs die er waren zijn inmiddels gesloten, dus hebben we een overnachting geboekt in jeugdherberg Forest View.

We arriveren er om 15:00 uur. Op de deur staat aangegeven dat de herberg om 16:00 uur opengaat, maar we wagen het er op en bellen aan. Een norse man doet open, snauwt of we niet kunnen lezen en klapt de deur weer dicht. We kijken even achterom of we onze rugzakken droog neer kunnen zetten, want dan lopen we wel terug naar het tankstation waar we in elk geval binnen kunnen zitten.

Een mevrouw ziet ons en doet de achterdeur open. We mogen wel even in de keuken zitten en de natte kleren aan een rek bij de kachel drogen.

Niet erg gastvrij

We wachten tot het vier uur is en dan komt dezelfde mevrouw langs met een schrift om ons in te boeken en een kamer aan te wijzen. Die zijn in een huis ernaast en ze wijst er ons een aan. Twee bedden boven elkaar en verder weinig ruimte.

Als ze weg is verkennen wij de overige slaapkamers en ik zie dat op de deur

van de kamer ernaast een briefje is aangeplakt waar onze namen op staan. Even binnen kijken en warempel, het is een prachtige mooie kamer met de bedden naast elkaar. Wij nemen de vrijheid om de rugzakken over te sjuwen en nemen onze kamer in beslag.

We hebben de badkamer helemaal voor ons zelf want we zijn de enige kamerbewoners op deze verdieping. Overal zijn papieren opgeplakt met allemaal ge- en verboden. Bij overtreding kun je onmiddellijk de jeugdherberg verlaten. Het doet niet erg gastvrij aan.

WOENSDAG 9 SEPTEMBER 2009
10^e ETAPPE: 32 KM
BYRNESS-JEDBURGH

In de keuken kun je voor jezelf een ontbijt maken. Overal hangen plakkertjes waarop staat aangegeven wat de kosten zijn voor brood, boter en beleg. Je kunt het geld achterlaten in een potje. Alle andere wandelaars komen ondertussen ook de keuken in en maken hun ontbijt klaar.

Om 08.15 uur nemen we afscheid. Was het bij het ontbijt nog zonnig, nu is het zwaar bewolkt en valt alweer de eerste regen. Even een kilometer terug over de A-68 naar het punt waar de Pennine Way de weg oversteekt en dan loodrecht omhoog naar de top van Byrness Hill. De stijging is 200 meter per kilometer en we hebben handen en voeten nodig om over de grote rotsen te kunnen klauteren.

De beschrijving geeft aan dat dit de moeilijkste beklimming is van de hele LEJOG! Wim heeft het dan ook erg moeilijk en we doen er drie kwartier over om boven te komen.

Op goed geluk

Even uitblazen en dan de oneindige hoogvlakte van de Cheviot Hills op. Er is niets anders te zien dan ruig grasland en heidevelden. Er is amper een pad, alleen een smal voetspoortje. Ook de markeringen van de PW zijn hier niet, dus op goed geluk en met een blik op het kompas proberen we de goede richting aan te houden.

We bereiken de heuveltop Houx Hill en in de verte zien we wandelaars de volgende heuvel opgaan, daar moeten wij dus ook heen.

Na Houx Hill slaat ons de schrik in de benen. Voor ons ligt een gigantisch moerasveld, helemaal onder water door de vele regen van de laatste tijd. Op onze kaart staat trouwens ook een blauwe vlek, het is er dus altijd nat. Hoe komen we hier door heen?

We lopen en springen van de ene hoge graspol naar de andere. Die staan het meest vast in de grond zodat je niet in de blubber verdwijnt. Ook onze stokken prikken telkens in de grond om te voelen waar we onze voeten neer kunnen zetten. Toch lukt het om er door heen te komen en na een volgende beklimming zijn we op de top van Ravens Knowe.

Nu wordt het meteen een stuk gemakkelijker want voor ons ligt een prachtig vlonderpad. Op een van de planken is het jaartal 1990 aangebracht. Aan het einde van het vlonderpad ligt nog een plank over een beekje, maar die ligt zo los dat Wim in de modderprut valt. Bij een wegwijzer gaan we een hek door en wandelen om 10:30 uur Schotland binnen.

Eindelijk!

Bij het hek zitten de drie mannen die voor ons vertrokken zijn uit de jeugderberg en die we hele tijd wel in het zicht hadden. Zij gaan naar het eindpunt van de Pennine Way in Kirk Yetholm en wij houden vanaf hier onze eigen route aan naar Jedburgh.

Volgens een van onze voorgangers op de LEJOG route gaat het vanaf de grens telkens beter met het parkoers, de wegwijzering en het weer. We zullen wel zien. Omdat er vanaf hier geen vaste wandelroute is naar Jedburgh, heb-

ben we die via Multimap op internet zelf uitgeplozen en de afstanden er een beetje bij geschat.

We wandelen langs de heuveltop van Whiteside Hill en het pad wordt telkens breder en goed beloopbaar. En inderdaad, het weer knapt zienderogen op. Het wordt prachtig zonnig weer en de temperatuur gaat eindelijk omhoog. Wat is het toch heerlijk om eens een keer niet door het zompige moeras te lopen.

Oude Romeinse weg

Om 11:45 uur passeren we Netherhope Farm en volgen dan een paar kilometer de landweg naar Tow Ford. Dit is niet meer dan een kruispunt en n boerderij. Het dankt zijn naam aan de doorwaadbare plaats die door de rivier Kale Water gaat en waar de enkele auto die hier rijdt, gewoon doorheen crosst. Voor ons staat het water te hoog en we nemen de houten voetbrug over de rivier. Meteen een mooie plaats om de lunchpauze te houden.

Hier is ook het wandelpad Dere Street erbij gekomen, dat we een poosje zullen volgen. Dere Street is een LAW over een oude Romeinse weg van York naar de Firth of Forth, aangelegd in het jaar 80AD om de Romeinse troepen te bevoorraden. Nadat die waren teruggedrongen en Hadrian's Wall was gebouwd, werd de weg eeuwenlang door de Caledoni'rs (huidige Schotten) gebruikt om de vijand te bestrijden. Tegenwoordig is Dere-Street onderdeel van de St. Cuthbert's Way, een LAW van 66 mijl in Schotland en het noorden van Engeland.

We houden de landwegen aan en bij

Pennymuir geeft een groot informatiebord aan dat daar een Romeins kamp is geweest. Er is niet veel van te zien, zelfs geen oude funderingen.

Het landschap verandert echter drastisch. Er is hier volop akkerbouw en het valt op dat er nog zoveel graan op het land staat. We passeren het dorpje Oxnam en hoeven alleen maar de lange rechte weg te volgen tot aan Jedburgh, waar we om 16:00 uur arriveren. Eerst langs de beroemde abdij uit 1138 waar we even rondkijken.

B&B is vol

We melden ons bij B&B Meadhon House, maar de mevrouw die opendoet, weet niets van een boeking. Toch heb ik een bevestiging gekregen. Onze B&B zit vol, maar B&B Kenmore Bank heeft wel een *twin room* beschikbaar. We lopen terug naar de andere kant van de rivier Jed, waar we vriendelijk worden ontvangen door Jean en Bill Kerry. Hun B&B is een grote villa, mooi hoog gelegen aan de rivier met een prachtig uitzicht op de abdij.

Het is tijd voor ons blikje bier en een lekkere douche. Daarna kijken we nog eens terug op het afgelopen traject op de Penine Way. Volgens de LEJOG-beschrijving is de PW het lastigste stuk van het hele traject. Vooral de grote moerasgebieden zijn een verschrikking in slechte weersomstandigheden. Vanaf nu moet het allemaal veel gemakkelijker gaan, ook al hebben we nog een paar *moors* tegoed.

-Piet Jansens-

(Wordt vervolgd)

De kopijstop voor
het volgende nummer:
zondagavond
20 juni

olatnieuws@onsneteindhoven.nl

Caf -Restaurant t Leeuwke

Sonseweg 3 5492 HK NIJNSEL

Tel. 0413 479680

Fax 0413 478704

Extra Ardennen wandelweek Lesse en Semoir

9 t/m 16 augustus 2010

In 8 dagen wandelen in de Belgische Ardennen.
Dagelijks keuze uit ca. 15 en 30 km We hebben een mooi huis
gehuurd in Houyet.

Woensdag en Vrijdag wandelingen Ardennen

Wandeling vrijdag 8 oktober 2010

Wandeling langs de GR-573 van Hockay naar Spa-lez-Sart
en bezoek aan de Spa-fabrieken.

Rondreis Noorder- en zuidereiland Nieuw Zeeland – Australië (IML)

28 februari t/m 7 april 2011

Wandelen en excursies

Santiago de Compostela - Sussex-Kent - Nieuw Zeeland - Australië - Thailand

Frankrijk - Ierland - La Palma

Wandelen met kleine groepen.

Zie wandelreizen-programma 2010/2011 op

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

Tel. 0495-450325